

De negen levens (naar het boek van Diana Jones, uitgeverij Ploegsma) -6de klas

Inleiding

[Voor het gesloten toneelgordijn komt een van de kinderen op en houdt de volgende inleiding]

Goedenavond/ goedenmorgen jongens en meisjes, dames en heren,
Het toneelstuk dat jullie zo dadelijk gaan zien speelt in een tijd die in veel opzichten niet lijkt op de tijd waarin wij nu leven. Het eenvoudigst is het voor te stellen als Engeland in de vorige eeuw, met maar één verschil. Maar dit is wel een groot verschil! *Men kan er toveren!* Niet iedereen, maar er zijn er velen die het wel kunnen. Dit geeft nogal wat moeilijkheden in het spel; wij kunnen namelijk niet toveren. Om toch een aantal toverkunsten te kunnen uitbeelden hebben wij onze toevlucht genomen tot het volgende middel: iedere toverkunst die wordt gespeeld, wordt gespeeld door iemand met een grijze mantel aan. U, jullie, moeten je dan voorstellen, dat je die persoon in grijze mantel niet ziet.

[Er komt iemand met een grijze mantel aan, die naast de inleider gaat staan; maakt een wild gebaar en vertrekt *achterstevoren*, (zoals toverkrachten steeds doen)]

Dit is dus een test; hier naast mij staat niemand, is dat geheel duidelijk? Wel, dan kan het stuk nu beginnen. Wij wensen u, jullie, veel plezier.

Scène 1 Bij mevrouw Messing

[Mevrouw Messing, Kat en Santina in een kale, ouderwetse keuken. Ze gaan ouderwets gekleed met veel tierenlantijnen, maar armoedig]

Messing Kortzichtige vooroordelen! Bah!
Als iemand talent heeft, dan moet dat ontwikkeld worden.
Ik heb het de burgemeester wel drie keer gezegd,
maar hij wilde niet luisteren... Santina, mijn hartje, jij hebt talent!
Meneer Nostrum wil je toverlessen geven.
Hij is de slechtste tovenaars van de stad, maar lesgeven, dat kan hij!
Als die kortzichtige burgemeester maar wilde betalen...
"Hekserij hoort niet bij een normale opvoeding," dat zei hij.
Oh, die mensen die zelf niet kunnen toveren kunnen zo kortzichtig zijn!

Santina En nu? Ik ben een goede heks, ik weet het, maar ik moet toch les!
Hoe kan ik ooit verder komen als ik geen les krijg?!
Mijn vader en moeder lieten ook al niet toe dat ik toverles kreeg,
ik heb alles stiekem moeten leren...

Messing Moeilijkheden zijn er om te overwinnen.
Meneer Nostrum geeft je zelfs voor niets les als we iets kunnen vinden
dat hij erg graag wil hebben. Laten we maar eens in die doos kijken.
Misschien hebben je arme pa en ma wel iets nagelaten
dat we kunnen gebruiken.

[Ze rommelt in een doos met spulletjes, Kat staat nieuwsgierig met zijn neus erbovenop, Santina beurtelings afstandelijk en aandachtig]

Dat zijn diamanten oorbellen! Je moeder moet rijk zijn geweest.

Nou, als ik die aan meneer Nostrum zou geven...

Maar we krijgen er meer voor als ik ze naar het rommelwinkeltje
van meneer Lariks breng. Dat is beter...

[Haar toverkracht brengt haar handen naar de oorbellen, de toverkracht van Santina haalt haar handen ervandaan. Een zwijgende strijd]

Santina Dank u. [Kat kijkt tevreden]

Messing Zie je wel! Jij hebt echt talent, mijn hartje! [Ze rommelt verder]
 Liefdesbrieven, van hem aan haar. [Ze voelt dit met haar duimen]
 En deze... Van haar aan hem... Nutteloos.
 Zakenbrieven... Hé, wat is dat? [Haalt brieven tevoorschijn]
 Chrestomanzie! [Ze slaat zich geschrokken de hand voor de mond]
 Waarom zou hij nu aan je pa geschreven hebben?

Santina Laat eens zien? [Ze leest voor:]
Beste Frank, Sla niet zo'n hoge toon tegen me aan. Ik bied het alleen aan om je te helpen. Ik wil je nog steeds helpen, zoveel als ik kan. Als jij maar zegt hoe. Ik vind dat je daar recht op hebt. Chrestomanzie. Dat is de eerste. Dit is de tweede: Beste Kent, Hetzelfde. En loop naar de bliksem. Chrestomanzie. Mm. En de derde: Meneer, U bent zes jaar geleden al gewaarschuwd dat er iets dergelijks zou kunnen gebeuren. Maar u heeft onze hulp toen afgewezen. Wij zijn niet geïnteresseerd in uw moeilijkheden. Dit is ook geen liefdadigheids-instelling. Chrestomanzie

Messing Wat zou je pa tegen hem gezegd hebben?
 Wat denk jij ervan, mijn hartje? [Santina bevoelt de brieven met erboven gespreide handen, waarvan de pinken trillen; de toverkracht beweegt ze]

Santina Ik weet het niet. Ze voelen heel belangrijk aan
 -vooral de eerste en de laatste- heel belangrijk!

Kat Wie is Chres-to-man-zie? Zeg ik het zo goed?

Messing Ja, zo is het goed. Het doet er niet toe wie hij is, jochie. [Weer tegen Santina:]
 En belangrijk is zwak uitgedrukt, mijn hartje.
 Ik wou dat ik wist wat je pa heeft gezegd.
 't Zal wel iets geweest zijn wat niet veel mensen durven zeggen.
 Maar hij heeft er wel wat voor teruggekregen. Drie echte handtekeningen!
 Daar zou meneer Nostrum zijn ogen voor willen geven, liefje. [Kat kijkt vies]
 Je hebt geluk. Hier geeft hij je wel les voor.
 Dat zou iedere tovenaar wel willen. [Ze begint alles weer in te pakken]
 Wat hebben we hier?

Kat Een mapje lucifers... Wat gek, er zijn drie lucifers afgebrand,
 zonder dat ze uit het mapje zijn gescheurd.
 Dan zouden de andere toch ook in de hens moeten zijn gevlogen?

Messing Mm, dat kun jij maar beter bij je houden, mijn hartje. [Toverkracht van Santina pakt het aan en geeft het aan Santina]
 We zullen meneer Nostrum iedere vier maanden een handtekening geven;
 niet alles ineens, daar wordt hij maar hebbertig van.
 En jou zullen we op vioolles doen, Kat, dan heb jij ook wat.
 Ik zal de burgemeester een rekening voor muzieklessen sturen.
 Die wil hij tenminste betalen.
 Ja mijn hartje, ik heb het beste met je voor.
 Je zult nog heel beroemd worden, daar ben ik zeker van.
 Ik hoop dat je mij dan nog herinneren zult [Kat schudt achter haar rug van nee]
 als je groot en beroemd bent geworden.
 "Mevrouw Messing uit Wolveren" -een groot heks ben ik dan wel niet,
 maar relaties heb ik wel. Oh ja.
 Ik kan altijd aan een pondje drakenbloed komen,
 ook al is het bij de wet verboden. Zolang je mij hebt, zul je niets tekort komen.

Doek

Scène 2 Juffrouw Lariks en Chrestomanzie

[Kat is in de keuken en Santina komt in de keuken. Als Kat de keuken verlaat loopt hij voor het doek langs en wordt door juffrouw Lariks meegenomen naar haar huis dat naast het toneel wordt aangeduid. Later gaat hij terug naar de keuken]

Santina Ik word beroemd. De sterrenwichelaar uit de Hexensteeg zegt het!
Hij zegt dat ik over de hele wereld zou kunnen heersen
als ik het verstandig aanpak!

Kat Hoe kan dat nou? Je zou hoogstens over een land kunnen regeren,
maar dan moet je met een koning trouwen.
En de kroonprins is verleden jaar al getrouwd.

Santina Je kunt ook wel op een andere manier regeren, sukkel.
Meneer Nostrum heeft heel wat met mij voor.
Ik zal nog wat tegenslag krijgen
en er komt een donkere vreemdeling op mijn pad.
Maar toen hij zei dat ik de wereld zou regeren,
begonnen mijn vingers te trillen [Toverkracht laat haar handen trillen]
en daarom weet ik gewoon dat het waar is! [Stilte]

Kat Ik wou dat de kastanjes rijp waren...

Santina Kastanjes! Waar jij niet aan denkt! [Loopt weg en zegt nog:]
Die zijn in nog geen zes weken rijp.

Kat Weet ik! [Kat staat op en loopt de keuken uit. Doek]

Lariks Ah, daar hebben we het broertje van Santina!
Kom eens mee naar binnen, ventje, dan zal ik je de toekomst voorspellen.

Kat Nee, dank U wel. Dat hoeft niet. Ik wil het liever niet weten.

Lariks Domme jongen! Ik zal je heus geen kwaad doen.
Ik wil het alleen maar weten.

Kat Maar ik niet.

Lariks Sta stil. [Ze hypnotiseert Kat en pakt hem bij de arm; ze draait met
bovenlichaam in het rond]

Kat Laat me alsjeblieft los... [Lariks draait met bovenlichaam in het rond, ogen
draaien weg]

Lariks [gesproken door Chrestomanzie:] Dat is een pak van mijn hart, jongen.
Er is een grote verandering voor jou op komst.
Maar wat ben je vreselijk slordig geweest
-vier weg en nog maar vijf over. Je moet beter oppassen.
Er dreigt van twee kanten gevaar, weet je dat? [Komt weer bij uit trance]
[Met haar gewone stem:] Zo, dat was het. Wat zei ik? [Kat is verbaasd]
Nee zeg, niet weglopen! Eerst wil ik weten wat ik zei!
Wat voor stem gebruikte ik?

Kat Een... Een eh mannenstem...

Lariks Een mán? Niet Bobbie of Doddo... een kinderstem, bedoel ik?

Kat Nee...

Lariks Wat vreemd! Ik heb nog nooit een man gebruikt. Wat zei hij dan?

Kat [Met zware stem:] Dat is een pak van mijn hart, jongen.
Er is een grote verandering voor jou op komst.
Maar wat ben je vreselijk slordig geweest
-vier weg en nog maar vijf over. Je moet beter oppassen.
Er dreigt van twee kanten gevaar, weet je dat?

Lariks Wat een vreemde woorden, wat onduidelijk...

Misschien was het een waarschuwing. En verder niets?
Niets over je zusje?

Kat Nee, niets.

Lariks Nou, niets aan te doen. Zeg ventje, ik zag net die kat van je nog, nou ja, ik bedoel die viool van je, die je zusje in een kat heeft veranderd... Een mooi beestje en hij jankt zo melodieus. [Ze steekt haar haar op] Vooral 's nachts, als het... [Maar Kat is weg, zo gauw haar greep losser werd]

Henri Ach, kijk eens aan. Daar hebben we kleine Erik Kent. Ken je mijn broer Willem, kleine Kat?

Kat Ja, ja, ik ken uw broer wel. Hoe maakt u het meneer?

Willem Heel goed...

Henri Ja, eigenlijk is het zo, kleine Kent, dat het ons wat tegen zit. Mijn broer is wat van streek. Het gaat om die brieven van Je-Weet-Wel-Wie. We komen er maar niet achter. En Santina schijnt ook niets te weten. Weet jij, kleine Kent, toevallig ook waarom je geachte en betreurde vader bekend was met... met laten we zeggen Het Verheven Personage, dat die brieven ondertekend heeft?

Kat Ik heb echt geen idee...

Henri Was hij misschien familie van jullie. De Kents zijn een goede familie.

Kat Wij hebben geen familie.

Henri En je lieve moeder dan? Zou hij van haar...?

Willem Je ziet toch wel dat die arme jongen van niets weet, Henri. Ik denk dat hij niet eens weet wat zijn moeders meisjesnaam was.

Kat Oh, dat weet ik wel. Het staat in het trouwboekje. Ze heette ook Kent.

Henri Eigenaardig...

Willem Eigenaardig, maar we hebben er niets aan.

Kat Als u dat zo graag wilt weten, waarom schrijft u dan niet en vraagt meneer eh... meneer Chrest...

Henri Ssst!

Willem Hum!

Kat Ik bedoel Het-Verheven-Personage...

Willem Het werkt, Henri, je zult het zien. We gaan het zilver proberen!

Kat Ik moet nu gaan. [Af]

[Loopt de keuken binnen:] Mevrouw Messing! [Ziet Chrestomanzie]

Chrestom. O, goede middag, meneer. Wilt u mij maar volgen, meneer. Wie ben jij? Ik heb zo het gevoel dat ik jou ken. Wat is het een rommeltje hier, zeg, wat moest dit worden?

Kat Mevrouw Messing wilde vast koekenmannetjes bakken, heel zielig hoor, want ze kunnen nauwelijks lopen. Ze liggen op je bord een beetje met hun handen te wuiven- ik heb het hart niet ze op te eten. U zou het ook niet doen, toch?

Chrestom. Als het waar is wat je zegt... Je hebt me nog niet verteld wie je bent.

Kat O, neemt u me niet kwalijk. Ik ben Erik Kent -maar ze noemen me altijd Kat.

Chrestom. Dan is Santina zeker jouw zusje?

Kat Ja. Loopt u even mee. Het is daarginds netter.

Chrestom. Ik heb een brief van je zusje gekregen. En ik had de indruk gekregen dat jij samen met je ouders was verdronken.

Kat Dat hebt u verkeerd begrepen. Ik ben niet verdronken, omdat ik me aan Santina vastklemde en zij is een heks. Het is daarginds schoner...

Chrestom. Jaja. Ik heet trouwens Chrestomanzie.

Kat O! Dan moet u beslist onmiddellijk naar de salon.

Chrestom. Waarom?

Kat Omdat u veel te deftig bent om hier te blijven.

Chrestom. Waarom denk je dat ik zo deftig ben?

Kat Dat moet wel. U heeft deftige kleren aan.

En mevrouw Messing zei dat u een heel belangrijk man was.

Ze zei dat meneer Nostrum zijn ogen zou willen geven voor drie brieven van u.

Chrestom. Heeft meneer Nostrum werkelijk zijn ogen gegeven voor mijn brieven?

Dat lijkt mij nauwelijks de moeite waard.

Kat Nee. Hij heeft er Santina les voor gegeven.

Chrestom. Wat? Voor zijn ogen? Wat akelig! [Santina buiten adem naar binnen]

Santina Meneer Chrestomanzie?!

Chrestom. Zeg maar Chrestomanzie. En jij bent zeker Santina?

Santina Ja. Meneer Nostrum zei dat er een rijtuig voor de deur stond. [Messing binnen]

Messing O, meneer Chrestomanzie, wat een eer u te mogen ontvangen!

Heeft u de weg naar mijn huisje makkelijk kunnen vinden?

Chrestom. Moeiteloos. [Tot Santina:] Je schijnt hier nogal bekend te zijn?!

Santina [Vol trots:] O ja.

Messing Ja ziet u, na dat afschuwelijke ongeluk met de raderboot,

u weet wel, de ramp met de Jofele Johanna,

heb ik deze schatjes van kinderen in mijn huis opgenomen.

Ik verzorg ze zo goed ik kan en schiet er natuurlijk danig bij in.

Santina De gemeente betaalt. [toverkracht Messing balt de vuist naar Chrestomanzie]

Omdat iedereen het zo naar vindt van dat ongeluk!

Chrestom. Juist, dan moet ik de burgemeester maar eens spreken.

Messing Maar wilt u niet nog even blijven. Een kopje thee?

En ik was juist van plan koekenmannetjes te bakken...

Chrestom. Nee, nee, dank u. Maakt u zich niet ongerust, mevrouw Messing.

U zult er echt niets bij inschieten. [Chrestomanzie schudt handen]

Ik had jullie eerder op moeten zoeken. Neem me maar niet kwalijk.

Je vader is zo verduiveld onbeleefd tegen me geweest, weet je.

Tot ziens, hoop ik. [Chrestomanzie af]

Santina Joehoei! [Toverkracht van Santina maakt juichende gebaren]

Kat Waarom ben jij zo blij?

Santina Omdat hij zo geroerd was door onze verweesde toestand.

Hij adopteert ons vast. En dan is mijn toekomst verzekerd!

Messing Klets toch niet zo'n onzin. Jouw toekomst blijft precies zoals het was.

Hij komt hier dan wel langs in al die mooie kleren,

maar hij heeft niets gezegd en niets beloofd.

Santina U weet niet wat voor hartverscheurende brief ik hem geschreven heb.

Binnenkort gaan we met alle gekroonde hoofden van Europa om!

Kat, is het niet fantastisch? Het lukt ons. Ik weet het zeker! Kat?

Kat Nee, het is niet fantastisch. Ik heb nu al heimwee.

Santina, wat heb je toch gedaan? Waarom ben jij zo blij?

Santina Ach, dat begrijp jij toch niet. Maar eindelijk kom ik weg

uit dat gat van een Wolveren –die domme raadsleden, die leuterende tovenaars!

En Chrestomanzie was wèg van me. Heb je dat gezien?

Kat Ik heb het niet zo gemerkt. Ik bedoel, jij was aardig tegen hem...

Santina O, hou je kop of ik bezorg je iets veel ergers dan kramp in je buik!

Doek

Scène 3 Ontvangst in kasteel Chrestomanzie

[Begin voor het doek. Als ze Kat zijn kamer binnengelaten wordt is dat op het toneel. Santina gaat verder met mevrouw Bessemer]

Michel Ik laat jullie hier maar binnen, want deze deur zullen jullie wel het meest gaan gebruiken en het is wel zo makkelijk. [Hij opent deur]
Dit is mevrouw Bessemer, de huishoudster. Erik en Santina, mevrouw Bessemer... Erik is een beetje wagenziek, geloof ik.

Bessemer Arme Erik. Ik kan ook niet tegen autorijden.
Het zal wel gauw overgaan, nu je eruit bent, maar als dat niet het geval is, geef ik je er wel wat voor.
Kom, ga je maar lekker wassen of neem eerst een kijkje op je kamer.
Kijk, dit hier is jouw kamer. We hadden gedacht dat jij wel een kamer in de toren van het kasteel wilde. Je badkamer is helaas verderop.
Kom Santina, dan breng ik jou ook nog naar je kamer. [Santina en B. af]

Kat Wat een fijne kamer! Moet je zien hé, wat een dikke muren!
En een mooi uitzicht! Oh, wie bent u?

Maria Maria. Ik ben een van de dienstmeisjes.
Ik was al begonnen uw koffers uit te pakken. Het meeste ligt al in de kast; als ik iets verkeerd heb gelegd, dan zegt u het maar. Dan zal ik het veranderen.

Kat Het maakt mij niet zoveel uit hoor, hoe het ligt...
Als ik het maar kan vinden.

Maria Gebruikt u uw thee zo hier op uw kamer of wilt u het liever gebruiken op de kamer van uw zuster? [Kat kijkt verward]
Ik kan natuurlijk ook aan haar vragen of ze hier komt...

Kat Dat lijkt me het beste, dat ze hier komt, want ik weet nog niet waar haar kamer is.

Maria Het komt in orde. Ik zal uw thee hier opdienen en uw zuster waarschuwen.
Tot straks; en ik zie u ook weer aan de maaltijd.

Kat Tot straks. [Maria af]

Santina Nou, ik hoop maar dat Santina niet te lang weg blijft. [Stilte]
Oh, is bij jou al alles uitgepakt?
Ik heb het dienstmeisje gezegd, dat ik zelf wel uitpak.
Er zitten geheime dingen in mijn koffer.
En ik heb haar gevraagd om dadelijk thee en iets te eten te brengen, want ik rammel.

Maria Hier zijn de thee en de biscuitjes en ik heb er ook maar broodjes bij gedaan.
Reizen maakt hongerig, u zult wel trek hebben.

Santina Ja, zet daar maar neer. En laat ons dan alleen. [Maria af]

Kat Hè, moet je zien, niet eens jam op het brood.

Santina Misschien zijn de biscuitjes wel lekker. [Hapt] Hè, nee.
We zullen in al die weelde nog doodgaan van de honger!
Die dienstmeisjes zijn hier ook niet erg beleefd.
De mijne heet Eufemia, wat een naam zeg.
Als die meid nog een keer wat durft te zeggen, krijgt ze een steenpuist op haar neus, ook al heet ze dan Eufemia.
Eigenlijk is het al een hele straf om Eufemia te heten.
Ga je nieuwe pak maar aantrekken, Kat.

Ze zegt dat we over een half uur eten en dat we ons moeten verkleden.
Ik vind dat nou zó stijf en overdreven.
Kat Ik dacht dat je dat juist fijn zou vinden.
Santina Je hoeft niet overdreven te doen om deftig te zijn.
Eens kijken, welke jurk zal ik aandoen?
Doek

Scène 4 Kennismaking tijdens de eerste maaltijd

[Lange tafel, deftig gedekt. Vele mensen zitten aan, eigenlijk, maar hier worden het Chrestomanzie en zijn vrouw Millie en hun kinderen Julia en Robert; een oude dame met mitaines, mevrouw Jones; Michel Sanders en mevrouw Bessemer; de soep wordt opgediend door Eufemia en Maria. Kat en Santina komen als laatsten binnen, begeleid door Eufemia. Aan de wand hangen portretten van Chrestomanzie en zijn vrouw]

Eufemia Jongedame, jongeheer, komt u maar met mij mee.
De hele familie zit al te wachten.
U had ook niet zo moeten treuzelen met die jurk.
En ik geloof dat u vanmiddag al drie keer in bad bent geweest.
U bent zeker niet aan een eigen bad gewend.
Hier is het. Trekt u uw kraag nog even netjes?!
Meneer, de jongedame en de jongeheer...
Chrestom. Eh... je bedoelt...
Eufemia De kinderen Kent, die hier vandaag zijn aangekomen.
Chrestom. O. Juist ja. Wel. Eh... dit is mijn vrouw.
Millie Erik en Santina, is het niet? Noem mij maar Millie, kinderen.
Mevrouw vind ik zo plechtig klinken en ik wil graag
dat jullie je hier geheel thuis voelt.
Toen ik hoorde van het ongeluk van jullie ouders...
Verschrikkelijk. Maar laten we daar niet verder over praten!
Nu moeten jullie eerst eens met Robert en Julia kennismaken.
Kom, Robert en Julia, gedragen jullie je eens als net opgevoede kinderen!
Kom eens behoorlijk staan en geef deze alleraardigste kinderen een hand.
Robert Aangenaam. Ik ben Robert, maar dat had je al begrepen.
Julia Aangenaam. Julia -maar ik begrijp niet waarom ik dit nog moet zeggen.
Millie, konden we dit niet overslaan?
Je weet wat een grote hekel we aan dit soort dingen hebben!
Millie Juist daarom, Julia, je zult het toch moeten leren.
Als je niet goed weet hoe je je moet gedragen,
dan is het het beste dat je je juist heel precies volgens de regels gedraagt.
Julia Ja mam, natuurlijk mam, je hebt volkomen gelijk.
Mag ik nu gaan zitten, Millie, of moet ik nog meer?
Millie Kind, kind, we praten hier straks nog wel even verder over.
Michel Sanders, onze huisleraar en mevrouw Bessemer, de huishoudster,
die kennen jullie al geloof ik.
En dit hier is mevrouw Jones, maar met haar
zullen jullie niet zo veel contact hebben; ze eet wel altijd mee.
Mrs. Jones Kind, wat heb je een mooie jurk aan en jij zit ook al zo keurig in het pak.
Erik heet je hè, is het niet?
Kat Jawel, mevrouw. Maar ze noemen me vaak Kat.
Robert Kat? Wat grappig. Waarom is dat?

Millie Robert! Gedraag je!
 Mrs. Jones Wel, ik hoop dat je naast mij komt zitten, je lijkt me zo'n keurige jongen.
 Kat Ik zit graag naast mijn zus, als u het niet erg vindt.
 Millie Natuurlijk vindt ze dat niet erg, we willen allemaal
 dat jullie het hier prettig hebben.
 Kom maar hier, hier zijn nog twee plaatsen naast elkaar.
 Meisjes, jullie kunnen de maaltijd opdienen, we zijn er allemaal.
 Maria Natuurlijk, mevrouw.
 Chrestom. Michel, vertel nog eens van je reis door Italië.
 Michel Zoals ik gisteravond al zei: ik heb genoten van Cavallini,
 maar meer nog van Cimabue en vooral van Giotto.
 Mrs. Jones Maar zie je dan Cavallini en Cimabue niet teveel als voorlopers?
 Je zou ze toch evenveel waardering moeten geven als Giotto.
 Elke kunstenaar is een kind van zijn eigen tijd.
 Michel Jawel, maar wat natuurlijk ook een rol speelt
 is uit welke stad ze afkomstig zijn.
 Of je uit Rome komt, uit Florence of uit Assisi,
 dat maakt nogal een verschil uit! Daarom is hun karakter...
 Robert Assisi, was dat niet de plaats waar Franciscus leefde?
 Julia De heilige Franciscus, die ze de Troubadour van de Heer noemden?
 Michel Julia toch, zoiets mag je toch helemaal niet vragen!
 We hebben er uitgebreid over gesproken in de kunstlessen.
 Je zou het nu toch echt eens onthouden moeten hebben.
 Zeker, over die Franciscus hebben we het en over dat Assisi.
 Mrs. Jones Oh, heerlijk, het loflied van Franciscus, wat een schoonheid
 en dat hij dat maakte, nota bene terwijl hij doodziek lag
 bij het kerkje van San Damiano... Die Lofzang der Schepselen...
 Julia Is dat hetzelfde als het Lied van Broeder Zon?
 Michel Julia nou! Blijf je vandaag bezig?
 Heb je hersenen van yoghurt of hoe zit het?
 Millie Stil maar, Michel, ik heb de indruk dat Erik en Santina
 dit gesprek niet erg kunnen waarderen.
 Gaat het je een beetje boven de pet, Erik? Ik zie je zo moeizaam kijken?
 Kat Och, het geeft niet hoor.
 Millie Jawel, het geeft wel! Ik wil dat jullie het naar je zin hebben,
 anders is voor mij de maaltijd bedorven.
 Wie weet er een onderwerp van gesprek, waar iedereen aan deel kan nemen?
 Michel De Vlaamse school? Hebben jullie daar van gehoord?
 Brueghel, Van der Weijden, Van Eijk met het altaarstuk van Gent?
 Santina Eerlijk gezegd, ik heb geen flauw idee waar u het over heeft.
 Millie Michel, het is goed. Jouw kunstminnende gedachten
 komen heus nog wel een keer aan bod.
 Erik, zeg eens, wat zijn je hobby's?
 Hou je van vissen, tuineren, speel je een instrument?
 Kat Ik speelde viool, maar Santina...
 Ik bedoel, tot de viool in een kat veranderde...
 Robert Vertel eens! Hoe ging dat... [Millie maakt boos gebaar naar Robert]
 Millie En jij Santina, hoe is het met jou hobby's?
 Hou je van handwerken: borduren, breien, haken?
 Zeg eens wat doe je het liefst?

Santina Borduren? Ik weet nauwelijks wat dat is.
 Millie Ah, daar is de soep al. Het is ossenstaartsoep, ik hoop dat jullie ervan houden.
 Jullie moeten maar eens je lievelingskostje opgeven,
 mevrouw Bessemer kan er dan rekening mee houden.
 Onze koks kunnen alles, dus je kunt echt noemen wat je wilt.
 Je zult nog wat hoogstandjes van kookkunst meemaken.
 Ik hoop dat jullie weer veel nieuwe dingen bedenken...
 Robert Als het maar geen kaantjes zijn. Of lever, daar hou ik niet van.
 Millie Kun je je nou nooit eens gedragen, Robert. Foei!
 Smakelijk eten!
 Allen Smakelijk eten!

Doek

Scène 5 De eerste lessen op het kasteel.

[De kinderkamer van het kasteel, armoedig vergeleken met de rest van het kasteel; de dienstmeisjes maken na het ontbijt van de kinderkamer een leslokaal. Als de kinderen Michel een antwoord geven staan ze naast hun tafel]

Santina Wat hangt er een vervelende atmosfeer in dit kasteel!
 Kat Het is net als wanneer het 's nachts gesneeuwd heeft...
 Santina Hé?
 Kat Nou gewoon, dan zijn toch ook je voetstappen gedempt.
 Zelfs een koets met paarden maakt bijna geen geluid.
 Santina O, bedoel je het zo. Wat een domme praat. Het is gewoon toverij!
 Je kan maar beter je mond houden als je niets beters weet! [Eufemia binnen]
 Eufemia Wat doe jij onaardig! Hier is het ontbijt. [Ook Maria komt binnen]
 Maria Heerlijke broodjes en warme chocolademelk! [Robert en Julia binnen]
 Santina Is dat alles?
 Eufemia Wat wil je dan nog meer? [Stilte] Komt er nog wat van?
 Mijn ontbijt staat ook te wachten.
 Santina Is er geen marmelade?
 Maria Robert en Julia mogen geen marmelade.
 Santina Niemand heeft gezegd dat ik het niet ook mag.
 Zorg dat er onmiddellijk marmelade komt.
 Maria Natuurlijk, mevrouw... ik zal er direct voor zorgen.
 Heeft mevrouw nog meer noten op haar zang?
 Havermoutpap, eieren met spek, grapefruit, beschuit, sinaasappelsap?
 U zegt het maar. Hotel Chrestomanzie staat altijd voor u klaar...
 Wat u maar wenst, ik haal het meteen! [Maria af -stilzwijgen]
 Kijk daar ben ik al weer met de verlangde marmelade. [Maria en Eufemia af]
 Robert Geef de marmelade eens aan.
 Santina Jij mag geen marmelade!
 Robert Niemand merkt er iets van als ik een mes van jullie gebruik.
 Kat [geeft mes en marmelade] Waarom mogen jullie geen marmelade?
 Julia We zijn te dik. [Smeert heel veel marmelade op haar brood]
 Santina Jullie vader is zo'n knappe man.
 Het moet wel een hele teleurstelling voor hem zijn
 dat jullie zo dik en lelijk zijn, net als je moeder.
 Robert O, weet ik veel.
 Julia Het is juist fijn om dik te zijn. Het lijkt me heel vervelend

om er als zo'n porseleinen poppetje uit te zien, net als jij.

[Santina's toverkracht pakt de boterham van Julia op en smeert hem met de marmelade-kant in haar gezicht]

Santina Hoe durf je mij te beledigen!

[Julia's en Roberts toverkrachten pakken de kan chocolademelk en hangen die boven Santina. Santina's toverkracht probeert weerstand te leveren, maar de kan helt steeds meer voorover]

Santina Hou op! [Ze probeert de kan weg te duwen, te ontwijken –wat niet lukt]

Julia Zal ik hem eens laten schenken?

Santina Durf het eens! Ik zeg het tegen Chrestomanzie. Ik zal... O!

Robert Voorzichtig. Straks loopt hij over. En dat is zonde van je mooie jurk.

Santina Hou jij je mond! [Chrestomanzie komt plotseling binnen. De toverkrachten snellen weg. Een komt terug en plaatst de kan snel op tafel]

Chrestom. Zo, ik wilde goedemorgen komen zeggen,
 maar ik zie dat het geen goede morgen is.
 Wat het eten van marmelade betreft: ik zou maar doen wat je gezegd is.
 En dat geldt voor alle vier.

Santina Ik heb niets gedaan...

Robert Wel waar.

Chrestom. Er bestaat een vaste regel in dit kasteel die jullie beter in je oren kunt knopen.
 Er wordt hier door kinderen geen enkele toverkunst uitgehaald,
 tenzij Michel Sanders erbij is. Heb je dat begrepen, Santina?

Santina Ja... Maar ik weiger me aan zo'n rare regel te houden.

Chrestom. Heb jij het ook begrepen, Erik?

Kat Ik? Ja, natuurlijk.

Chrestom. Goed. Dan wens ik jullie nu goedemorgen.

R & J Goedemorgen, papa.

Kat Eh... goedemorgen. [Chrestomanzie af]

Santina Klikspaan. Wat een gemene streek met die kan.
 Dat deden jullie met zijn tweeën, niet?

Robert [Knikt] Toverkracht komt veel voor in onze familie.

Julia En wij hebben allebei die toverkracht geërfd.
 Ik moet me gaan wassen. [Pakt drie boterhammen voor onderweg, af]
 Zeg maar tegen Michel dat ik dadelijk kom, Robert.

Robert Nog wat chocolademelk?

Kat Ja, graag. [Ze eten zwijgend. Dan komen Eufemia en Maria afruimen]

Maria Wat hangt hier een grafstemming...

Eufemia Is de marmelade niet in de smaak gevallen, Santina?

Eufemia Ik geloof, Maria, dat je maar beter niets kunt zeggen.
 Alles wat je zegt, maakt haar alleen maar bozer...

Michel Kom Erik, je kunt het me ook wel even aangeven!

Michel Zo, kinderen. Tijd voor de les. Ik zal jullie eens aan de tand voelen.
 Waar is Julia?

Robert O, die komt zo. Ze is zich even aan het wassen.
 Een ongelukje tijdens het ontbijt.

Michel Mm... daar zullen wij niet op wachten.
 Ik ben nieuwsgierig naar wat jullie zoal geleerd hebben.
 Waar zal ik mee beginnen? Wat heb je liever, Erik,
 aardrijkskunde of geschiedenis?

Kat Geschiedenis dan maar.

Michel Was er tijdens de honderdjarige oorlog hekserij in het spel?

Kat Eh... Dat heb ik nog niet gehad, meneer.

Michel Santina?

Santina O ja, eh... heel vaak wel.

Michel Fout. Robert?

Robert De grootheksenmeesters hadden het verboden, Michel.

Michel Heel goed, Robert. En in de tachtigjarige oorlog? Santina?

Santina Eh, ook niet...

Michel Erik? [Julia komt weer binnen]

Kat Ik weet niet eens wanneer de tachtigjarige oorlog was, meneer.

Michel Robert? Of nee, Julia, zeg jij het eens.

Julia Was er tijdens de tachtigjarige oorlog hekserij in het spel?

Julia Toen François Guyon, alias Balthasar Gerard, Willem van Oranje wilde vermoorden, was hij eerst bij een heks geweest. Die heeft hem een amulet gegeven. Maar verder niet veel, geloof ik.

Michel Uitstekend, Julia. Wat hebben jullie in vredesnaam op school gedaan?

Santina Dat weet ik niet meer. Het interesseerde me niet.

Michel Ik wilde alleen maar hekserij leren en ik ben van plan om daar mee door te gaan.

Santina Het spijt me, maar dat zal niet gaan.

Santina Wat?! Maar ik heb verschrikkelijk veel talent.

Michel Ik móet ermee doorgaan!

Michel Dat talent hou je wel. Je kunt weer met hekserij beginnen als je wat meer hebt geleerd.

Neem jij je rekenboek maar en maak de eerste vier oefeningen voor me.

Erik, jou wil ik eerst veel aan geschiedenis laten doen.

Schrijf maar eens een opstel over de kruistochten.

Julia, verder met je werkstuk over de invloed van magnetisme op het verloop van aardstralen onder woningen van heksen.

Robert, was jij al klaar met je opdracht over de draak in de kunst?

Ik dacht het niet. Dus dan weet je wat je kunt doen.

[De kinderen gaan aan het werk. Michel kijkt steeds bij een van de kinderen. De toverkracht van Santina pakt een inktpot (gevuld met snippers vloeipapier) van de tafel van Santina en giet hem over de gebogen rug van Michel als hij werk van Robert bekijkt; hij merkt niets. Kat en Julia zien het, maar zeggen niets; Michels toverkracht verwijdert de snippers]

Michel Santina, pak die grote inktfles en de trechter eens onder uit de kast en vul die inktpot weer. En vul hem goed, alsjeblieft.

[De toverkracht van Michel houdt Santina vast als ze begint te vullen en ze kan zich niet losrukken, wat ze ook probeert met haar eigen toverkracht]

Santina U bent een afschuwelijke man.

En ik mag trouwens toveren als u er bij bent.

Michel Niemand mag inkt over zijn onderwijzer heen gieten.

En ik heb je al gezegd dat je het toveren voorlopig moet laten.

Blijf maar gieten tot ik zeg dat je mag ophouden. [Iedereen werkt]

Maria Melk en biscuitjes! En koffie voor u natuurlijk.

Michel Dank je. Zet het daar maar neer. -Nee, we blijven nog even werken.

Het is toch nog te heet om te drinken en het is nog geen tijd. [Iedereen werkt]

Goed, dan is het nu pauze. [Ze vallen aan]

Erik, Santina, jullie hebben nu vrij.

Maar niet omdat jullie zo goed je best hebben gedaan.

Ga maar een luchtje scheppen. [Kat en Santina gaan weg]

Zo, nu gaan we een paar toverkunsten repeteren. [Santina draait zich om]

Nee, jij niet. Dat heb ik al gezegd.
 [Doek. Kat en Santina spelen voor het doek verder]

Kat Je loopt verkeerd. Naar buiten is die kant op.
 Santina Ik ga niet verkeerd. Ik ga naar Chrestomanzie.
 Waarom mogen die twee dikke sufferds toveren leren en ik niet?
 Ik heb twee keer zoveel talent als zij.
 Zij konden die chocolademelk alleen met zijn tweeën omhoog krijgen.
 Ik wil Chrestomanzie spreken. [Die komt er aan. Hij kijkt wazig voor zich uit]

Chrestom. Wil één van jullie mij spreken?
 Santina Ja, ik! Meneer Sanders wil mij geen toverles geven
 en ik wil dat u tegen hem zegt dat het moet.

Chrestom. O, maar dat kan ik niet doen. Het spijt me, hoor.
 Santina Waarom niet? Het moet, het moet, het moet! [Zeer boos]

Chrestom. Je bent boos, geloof ik. Maar ik ben bang dat het niet te vermijden is.
 Ik heb Michel gezegd dat hij jullie onder geen voorwaarde
 toverles mocht geven.

Santina Hebt u dat gezegd! En waarom?
 Chrestoman. Omdat jullie daar zeker misbruik van zouden maken.
 Maar over een jaar of zo wil ik er nog wel eens over denken,
 als je dan tenminste nog wilt leren toveren. [Chrestomanzie af]

Santina Ik krijg je wel! Wacht maar!
 Kat Wat klinkt het zacht... [Hij fluit uit alle macht op zijn vingers]

Mrs. Jones Wat zijn jullie lawaaiig, kinderen. Als jullie schreeuwen en fluiten wilt,
 doe je dat maar buiten in het park. [Kat en Santina af]
 Tuttut, wat een herrieschoppers hebben we nu in ons rustige kasteel.
 Dat had ik toch niet verwacht, het leken zulke aardige kinderen.
 Ik ben zomaar bang dat we nog heel wat van ze te verduren krijgen.
 Vooral dat meisje lijkt me niet voor de poes... [Mevrouw Jones af]

Scène 6 In het dorp bij meneer Baslam

[Het begint voor het gesloten doek. De winkel van meneer Baslam is op het toneel. Een toverkracht heeft een bordje met "Eksotiese Ertikkellen" en dat is het dus wat hij verkoopt]

Santina Ik begrijp het niet! Ik had er zo hard aan gewerkt!
 Het hele grasveld was aan puin door de mollen die ik had getoverd
 en na de lessen was alles al weer in orde. Hoe kan dat?

Kat Zou meneer Sanders het gazon weer in orde hebben gemaakt?

Santina Dat kan niet! Hij heeft ons les gegeven!

Kat Die tuinlui dan. Misschien zijn het wel magiërs...

Santina Kom nou, die stomme tuinlui?!
 Maar ik zal ze krijgen! Als ik wil pesten dan doe ik het!
 Het heeft me gisteravond uren gekost om het voor elkaar te krijgen
 en ik geef me echt niet zomaar gewonnen. [Stilte]

Kat En dat we zomaar zoveel zakgeld krijgen iedere week.
 Een rijksdaalder! Bij mevrouw Messing mochten we blij zijn met een stuiver
 en dan waren er ook nog weken dat ze het vergat te geven...

Santina Kom nou maar! We hebben boodschappen te doen in het dorp.

Kat Boodschappen? Wat hebben we nodig dan?

Santina Tovermiddelen natuurlijk, sukkel. Kom nou maar mee. [Ze lopen]
 Ah, hier moet het zijn. Mevrouw Messing heeft gezegd

dat hier van alles verkrijgbaar is. Mm, "Eksotiese Ertikkellen" ...
Ik moet het nog zien...

Baslam Vedaag niet. Ik hep niet alle dage tijd.

Santina Meneer Nostrum heeft me gestuurd. Meneer Willem Nostrum.

Baslam Ah, dat ferandert de saak. Dan kenne jelui beter binnekomme.
Dese kant op. En fal niet over de rotsooi. Ga dan hier maar effe sitte.

Santina Weet u dat er fouten op uw bordje staan?

Baslam Weet ik, weet ik. Maar ik wil netuurluk niet serieus genome worre,
begrijp u wel... Se moete maar denke daddik nie goed wijs ben.
Wat haddu gehad wille hebbe?
Meheer Willem Nostrum fertel mijn nooit feel ofer z'n plannetjes.
Ik bin maar een einfoudug winkelier...

Santina Ik heb het een en ander opgeschreven. Kijk, ziet u?

Baslam Mooi hanschrift, jongedame en lekker duielijk. [Mompelt.]
Salamanderooge, slangetonge –sijn vijf genoeg, jongedame? [Santina knikt]
Nieskruid, salpeter, kardemom, knoflooksaadjes-
der is heel wat te toferen, so te sien...
Nou hep ik alles bij mekaar, as ik ut wel hep.
Es effe kijke, dat maak bij mekaar twee golden vijfentwintug.

Santina Twee gulden vijfentwintig? O, nee hoor, dat is teveel!

Baslam U weet wel wat u wil, hè, jongedame.

Santina Ik ken de prijzen!

Baslam Maar ok een einfoudug winkelier moet lefe, jongedame.

Santina Dat begrijp ik, maar niet op mijn kosten.
Eén vijfentwintig, meer betaal ik niet!

Baslam Nounou, u wil me seker allenug op water en brood?
Eén vijfentwintug, daar ken ik de leferansier niet eens fan betale.
U skraap me ut fel over de neus, so is ut.
U maak me faljiet, wat krijge we nou?

Santina Onzin, u maakt nog steeds winst, houdt u maar niet van de domme!
En dan wil ik nog wat drakenbloed.

Baslam Ooo, drakebloed is verbooie, jongedame. Dat hoor u toch te wete...
Ik weet niet of ik daar wel an ken komme...

Santina Meneer Nostrum, de beide heren Nostrum, hebben me verteld
dat u overal aan kunt komen.
Ze zeggen dat u de beste leverancier bent.
Ik hoef het ook niet nu te hebben, ik wilde het bestellen.

Baslam Tis fijn om te hore daddik so geprese wor, maar dan nog, jongedame.
Ut is foor freseluk sterke tofermiddele...
Wat mot een jongedame as u nou met drakebloed?

Santina Dat weet ik nog niet. Maar misschien heb ik het nodig.
Ik krijg al toveren voor gevorderden.
En ik wil dat drakenbloed voor het geval ik het nodig heb.

Baslam Ut sal u heel wat koste, ut is kosbaar spul.
Ut gefaar mot ok betaalt worre, begrijp u.
En ik wil geen moeielijkhede met de politie.

Santina Ik betaal in termijnen.
U kunt de rest van mijn rijksdaalder als voorschot krijgen.

Baslam Afgesproke. En u, jongeheer, mot u ok niet een beetje tofere?

Santina Dat is mijn broertje maar. [Baslam schrikt, maar herstelt zich]

Baslam Oh. Ah. Hum. Ja. Is dat uw broertje?
 Nou, goeiedag. En kom u gerus weer us langs. [Ze gaan. Op de drempel:]

Santina Wanneer hebt u het drakenbloed?

Baslam Sallen we segge, ofer een week?

Santina Dat is vlug. Waar haalt u het zo snel vandaan?

Baslam Dat is geheim. Het mot uit een andere wereld komme,
 maar uit welke, dat is fakgeheim, jongedame. [Doek]

Santina Een week! Ik wist niet dat het zo vlug ging.
 Het moet uit een andere wereld gesmokkeld worden, zie je.
 Hij zal wel verschrikkelijk goede relaties hebben.

Kat Of hij heeft het al in zo'n opgezet beest zitten. Wat een eng mannetje!
 Waarom heb jij nu drakenbloed nodig?
 Mevrouw Messing zegt dat het ontzettend duur is.

Santina Ach, bemoei je er toch niet mee. Kom. [af]

Scène 7 Treiterijen van Santina

[In de klas, eerst vóór dan tijdens de lessen; Robert en Julia komen binnen van buitenspelen]

Maria Tjonge zeg, wat was ik geschrokken, gisteravond.
 Opeens van die enge spooksels voor het raam!
 Dat Chrestomanzie gewoon door kon eten!

Eufemia Nou ja, hij liet wel de gordijnen dicht doen.
 Ik hoorde hem met Michel praten. Dat het het beste is,
 maar net te doen of we er niets van merken.
 Dat ze er gewoon geen weet van heeft wat ze allemaal veroorzaakt.
 En dat hij hoopt dat het ophoudt als het op ons geen indruk maakt.

Maria Maar dat doet het wel, hoor. Ik kreeg de rillingen over mijn rug.
 Sst. Daar komen ze aan. Laten we maar gauw maken dat we wegkomen. [Af]

Santina Ik haat dit kasteel! Alles proberen ze te bedekken met zachte lievigheid.
 Ik haat het, ik haat het! Ik roep een pracht van een spooksel op
 en zij laten alleen maar de gordijnen dicht doen.

Kat Ik vond het geen pracht van een spooksel.

Santina Aha! Je wist niet dat ik het kon, hè? Ik wilde jóu niet bang maken, idioot.
 Ik wilde Chrestomanzie laten schrikken. Ik haat hem!
 En het interesseerde hem niet eens!

Kat Toch moet hij zich voor jou interesseren.
 Waarom heeft hij ons anders hier heen gehaald?

Santina Daar had ik nog niet aan gedacht. Dat zou wel eens belangrijk kunnen zijn.
 Ik moet daar eens goed over nadenken.
 En reken maar dat hij belangstelling voor me krijgt.
 Ik ga iedere dag weer iets anders doen. Let straks maar op! [Robert en Julia op]

Robert Dag Erik, dag Santina.

Kat Dag Robert. [Michel op]

Michel Zo, we gaan er vanmiddag maar eens flink tegenaan.
 Er zijn er hier die blijkbaar energie over hebben;
 dat kan niet anders betekenen dan dat er te weinig gewerkt wordt
 tijdens de lessen. Ik zal jullie eens stevig aanpakken. [Het wordt opeens donker]
 Wat krijgen we nou? [Hij steekt een kaars op, het wordt weer licht]
 Mm. Nou dat was van korte duur. [Blaast kaars uit. Het wordt weer donker]
 O, gaan we zo beginnen. Dan laat ik de kaars maar aan.

Ik neem aan dat de oorzaak hiervan buiten het kasteelterrein ligt? [Licht]
 Santina Buiten de hekken. Ik mocht van jullie hier niet toveren. [Donker]
 Michel Hoe vaak kunnen we dit verwachten?
 Santina O, iedere minuut een keer. [Het gaat dus nog door]
 Michel Julia, wil jij even aan Maria of Eufemia om meer kaarsen vragen,
 die zullen we nodig hebben. En als je dan je eigen kaars hebt, Santina
 kun je aan honderd strafregels beginnen.
 "Ik hoor in de geest van de wet te handelen en niet naar de letter."
 En Robert, zit niet zo te lachen.

Doek

Scène 8 Beraadslaging in Wolveren

[Bijeen zijn Willem en Henri Nostrum en juffrouw Lariks die een plan aan het uitbroeden zijn.
 Als mevrouw Messing per ongeluk langskomt valt er direct een doodse stilte: zij mag namelijk
 niets weten]

Willem We zijn hier om de zaakjes nog even goed op een rij te krijgen.
 We weten allemaal waarom we hier bijeen zijn:
 het gaat om de vernietiging van de macht van hem
 wiens naam we niet kunnen noemen.

Henri Precies, want zo gauw je zijn naam noemt,
 komt hij opdraven, zoveel macht heeft hij helaas.

Willem En omdat hij zoveel macht heeft, moeten wij die breken.
 Plan Een was, zoals jullie weten, het offeren van zijn drie handtekeningen
 in de toegangstuin tot de andere werelden.
 Mijn broer hier heeft beslag weten te leggen op drie brieven
 die ondertekend zijn door "hem".

Henri Maar die vervelende man heeft er een onverbreekelijke bescherming opgelegd,
 zodat het niets zal uithalen. Plan Een zal niet lukken.

Willem En dus treedt onmiddellijk Plan Twee in werking.

Lariks O, sorry hoor, ik heb zeker niet opgelet.
 Ik dacht, het wordt toch Plan Een, dus bij Plan Twee heb ik niet meer geluisterd.
 Ik dacht: de heren Nostrum zijn zo knap,
 die denken weliswaar een tweede plan uit voor het geval dat,
 maar het geval dat treedt natuurlijk helemaal niet op.

Willem Mijn beste Lariks, Plan Twee is juist heel eenvoudig:
 in de tuin van het kasteel offeren we Erik Kent.

Lariks Kat?! Het arme schaap. Overleeft hij het wel?

Willem Nee, natuurlijk niet. Dat is ook de reden,
 dat Ellen Messing niets te weten mag komen.
 Ze is zo op dat joch gesteld, ik weet ook niet waarom.

Henri En het is toch eenvoudig: wat weegt een kind op
 tegen het doel wat wij ons gesteld hebben.
 Vrije toegang tot andere werelden,
 vrij gebruik van tovermiddelen en dat voor een schappelijke prijs.

Lariks Natuurlijk, dat is heel wat waard.

Henri Zeker, want zolang de man in het kasteel de baas speelt,
 moeten wij ons maar behelpen.

Lariks Hé, daar komt Ellen Messing aan...

Willem Sst, geen woord meer over de zaak!

Messing Zo, het lijkt wel of jullie in vergadering bijeen zijn?
 Henri Ellen, Ellen, dacht je heus dat wij ooit zouden vergaderen, zonder dat jij erbij was. Kind, nee zeg.
 Willem Ik zou niet weten wat we zonder je moesten...
 Lariks Maar ik moet nu gaan. Ik heb zo een klant.
 Een stadse meneer die zich de toekomst wil laten voorspellen.
 Ik hoop dat het vandaag weer eens goed lukt.
 Messing Succes, Laura. En kom je weer eens bij me eten?
 Lariks Graag, Ellen. Maar je weet dat ik niet van koekenmannetjes houd. Dag!
 Messing Dag! Dag heren!

Scène 9 De familie in vergadering bijeen

[In de salon zit de familie bijeen, dus Chrestomanzie, Millie, Robert en Julia, Maria en Eufemia, Michel, mevrouw Bessemer, mevrouw Jones. Ze zijn bezig: een boek, de krant, borduren en dergelijke]

Mrs. Jones De herrie die die kinderen maken, afschuwelijk!
 Ik heb geen rustig moment meer gekend sinds ze hier zijn.
 Ze schreeuwen, fluiten en maken op allerlei andere manieren lawaai.
 Millie Diana, maak je het niet een beetje te bont?
 Je weet toch dat we een deken over het geluid in het kasteel hebben gelegd?
 Zo erg als jij het nu laat lijken, kan het gewoon niet zijn.
 Bessemer Millie, vergeet niet dat we dat voortdurend kunnen voelen, wanneer er beslag wordt gelegd op de deken.
 Mij tutert het soms ook in de oren.
 Mrs. Jones Precies, en dacht je dat ik nog rustig kon haken?
 En sinds die kinderen er zijn heb ik nog geen steek gebreid.
 Maria We hebben anders wel gelachen in de keuken, hoor.
 Bert dacht dat hij gek werd, toen hij het brood wilde snijden
 en merkte dat hij in een laars stond te snijden.
 De keukenmeid begon aan een ander brood
 en dat veranderde in een kluwen witte muizen. Ze gilde!
 En Frezer ging een grote kei te lijf...
 Eufemia We konden niets anders verzinnen dan maar beschuiten uit te delen.
 Millie Wat ook een uitstekend idee was!
 Mrs. Jones Behalve dan dat mijn hele bed onder de beschuutkruimels kwam.
 Millie Maar ik kan ook nog steeds niet begrijpen,
 waarom jij altijd zo nodig in bed moet ontbijten.
 Mrs. Jones Ja, eerder word ik gewoon niet wakker.
 Julia Dat met de melk vond ik minder leuk, de chocolade melk smaakte afschuwelijk.
 Ja, jullie drinken alleen maar thee met citroen,
 jullie hebben er natuurlijk niets van gemerkt.
 Millie Over gemerkt hebben gesproken...
 Na die streek in de kerk en nog wel tijdens de zondagsdienst
 weet nu het hele dorp dat we zo'n deugniet in huis hebben.
 Robert Ik vond het wel gaaf hoor, dat alle heiligenbeelden
 achter elkaar aan renden tijdens de preek.
 Ze heeft haar zaakjes goed voor elkaar.
 Millie Robert toch, het heeft je vader heel wat moeite gekost
 om de pastoor weer een beetje tot kalmte te brengen.

Nee, hier is ze bijna te ver gegaan.
 Robert Vader, waarom geeft u Santina geen standje?
 Tegen ons bent u anders streng genoeg, als we eens een keertje toveren.
 Julia Nou, zoals laatst...
 Chrestom. Ik wil haar niet aanmoedigen, jongen.
 Vanavond krijgen we gasten, ik hoop dat ze ons met rust laat,
 want anders zwaait er toch wat. [Toverkracht zwaait met mattenklopper]

Scène 10 Spooksels in veelvoud, straf

[Slaapkamer van Santina. Kat hangt uit het raam te kijken. Santina zit over een schaal gebogen, waar ze van alles in gooit (spiritus, dit aansteken, dan ijzervijlsel, kopersulfaatpoeder ed. erbij); de schaal staat hoog, zodat daar achterlangs de opgeroepen spooksels tevoorschijn kunnen komen; haar toverkracht begeleidt dit met allerlei gebaren. Gedempt licht -avondstemming]

Santina Jaja, gasten! En wij mogen ons niet laten zien!
 Goed hoor. Ik blijf wel uit het zicht. Niet dat het wat uitmaakt.
 Kat Een rijtuig! Getrokken door zes witte paarden! Zou daar de koning inzitten?
 Santina Des te beter. [Nu hard aan het werk] Zo! Nu nog een snufje drakenbloed.
 Wat fijn dat die sukkel van een Baslam het vandaag voor me had.

[De een na de ander komen er nu allerlei spooksels tevoorschijn, die wiebelend op hun benen staan. Kat is er duidelijk bang van]

Santina Niet gek, hè?

Kat Stuur ze alsjeblieft weg.

[Santina wenkt ze te vertrekken. Maar al gauw komen ze terug met Chrestomanzie en Michel Sanders achter ze aan. Ze verdwijnen weer achter de rokende schaal]

Chrestom. Ik heb je gewaarschuwd. Ga je gang, Michel.

Michel Bedankt! Mijn handen hebben de hele week al gejeukt.

[Michels toverkracht neemt met weidse gebaren de toverkracht van Santina af; hij zelf geeft Santina met de mattenklopper, terwijl Chrestomanzie Kat driemaal een draai om zijn oren geeft]

Kat Waarom doet u dat? Ik heb niets gedaan.

Chrestom. Daarom heb ik je ook geslagen.

Je hebt ook niet geprobeerd haar tegen te houden, wel?

Zo is het wel genoeg, Michel. Hou op met je gegil. Kom overeind en gedraag je.

Dat pak slaag had je verdiend. En je zult wel begrepen hebben,

dat Michel je toverkracht weggenomen heeft. Je bent niet langer een heks.

Voortaan haal je geen enkele toverkunst meer uit,

behalve wanneer je bewijzen kunt dat je geen kwaad in de zin hebt.

Is dat duidelijk. En nu ga je naar bed

en denk maar eens goed na over wat je hebt gedaan. [Chrestom. en Michel af]

Santina Dat mispunt! Die mispunten! Hoe durven ze mij zo te behandelen!

Ik ga nog heel wat ergers doen. Net goed!

Kat Maar zonder toverkracht kun je toch niets doen?

Was wat meneer Sanders daarnet opwond jouw toverkracht?

Santina Ga weg! Laat me met rust. Je bent even erg als de rest! [Kat af]

Ik ben nog niet verslagen, dat zul je zien!

Doek

Scène 11 Jantien

[De kamer van Santina. Daar zit een meisje met een nachtjapon achterstevoren aan, verbaasd en verdwaasd om zich heen te kijken. De kamer is weer netjes opgeruimd, niets van de chaos en de tovermiddelen van de vorige avond is nog te zien. Kat komt binnen]

Jantien Wie ben jij?
Kat Ik ben Kat natuurlijk.
Jantien Je bent toch geen Kat. Je bent een jongen.
Kat Ik ben je broertje, Erik. Maar jij noemt me altijd Kat.
Jantien Mijn broertje? Nou, dat is niet gek. Ik heb altijd een broertje willen hebben.
En ik weet zeker dat ik niet droom. Het was veel te koud in dat bad.
En als ik mezelf knijp, doet het pijn.
Waar ben ik toch? Het is een deftig huis hier, hè? [Kat staart haar aan]
Kat Jij bent Santina niet.
Jantien Wat een afschuwelijke naam. Gelukkig niet. Ik heet Jantien Kent.
Kat Maar ik heet ook Kent!
Jantien Echt? Heet jij echt Kent? Zo'n gewone naam is het nu ook weer niet.
En jij dacht dat ik je zusje was? Nou, sinds ik in dat bad wakker werd heb ik alles al honderd keer op een rijtje gezet, maar ik kom er niet uit.
Waar zijn we?
Kat In kasteel Chrestomanzie. Een jaar nadat onze ouders gestorven waren, heeft Chrestomanzie ons hierheen gehaald.
Jantien Zie je wel. Mijn vader en moeder zijn springlevend -gisteravond toen ik welterusten zei tenminste nog wel.
Wie is Chrestomanzie? Vertel eens wat over jezelf.
Kat Santina is een heks...
Jantien Een heks?!
Kat Ja, een heks. Is dat zo vreemd?
Jantien Waar ik vandaan kom wel, ja.
Kat Gisteravond heeft Santina een streek uitgehaald, waar Chrestomanzie heel boos om was. Daarom is ze zeker weggegaan...
Jantien Maar wat had ze dan gedaan?
Kat Er waren deftige gasten, misschien de koning zelf wel, en ze heeft toen allerlei spoken en zo op het diner afgestuurd.
Jantien Dus Santina was een echte heks?
Kat [Slikt even, dan zachtjes:] Is...
Al weet ik dat niet meer zeker, nu Chrestomanzie haar toverkracht heeft weggenomen. Jij dan niet?
Jantien Goeie hemel, nee hoor. Misschien zou ik ook wel een heks zijn geweest als ik hier mijn hele leven had gewoond.
Heksen zijn hier heel gewoon, hè?
Kat Heksenmeesters en tovenaars ook. Maar sterrenwichelaars zie je minder. Ik denk dat meneer Sanders grootmagiër is.
Jantien Meneer Sanders?
Kat De huisleraar. [Stilte]
Jantien En toverkollen?
Kat Toverkol is geen beleefd woord. Dat kun je beter niet gebruiken.
Jantien O. Nou ja, laten we maar eens op zoek gaan.
Misschien heeft die "lieve" Santina wel een briefje achtergelaten.
Kat Zo moet je niet over haar praten. Waar zou ze zijn?

Jantien Sorry. Ik zal het niet meer zeggen.
 Maar je begrijpt toch wel dat ik een beetje nijdig op haar ben.
 Ze heeft me hier gewoon neergeplant en is zelf ergens anders heen gegaan.
 Laten we hopen dat ze er een goede verklaring voor heeft. [Ze zoeken]

Kat Ze heeft met de mattenklopper gehad!

Jantien Ja, zoiets vertelde je al.
 Ik ben nu al doodsbenauwd voor die Chrestomanzie.
 Maar heeft hij haar toverkracht wel echt weggenomen?
 Want hoe is haar dit dan gelukt?

Kat Dat begrijp ik ook niet.
 En wat ik ook niet begrijp is waarom jij je nachtjapon achterstevoren aanhebt.

Jantien O ja? Het zal wel niet het enige zijn dat ik achterstevoren zal aantrekken.

Kat Dit zijn zo haar geheime spullen. [O.a. de doos van bij mevrouw Messing]

Jantien Laten we eens kijken. Toverboeken. Waarom heeft ze die niet meegenomen.
 Oh, ik zie het al: "Toveren voor beginners" en "De eerste toverspreuken",
 die boeken had ze natuurlijk niet meer nodig.
 En hier? Aantekeningen. Hm, ze schrijft net als ik, dezelfde letters.
 Wat gek zeg, lucifers. Sommige zijn afgebrand en andere niet.
 Dat lijkt verdacht veel op een toverkunst. Wat zijn dit voor brieven?

Kat Liefdesbrieven van mijn ouders, denk ik.

Jantien Maar dit zijn heel oude postzegels.
 Er staat een heel ander gezicht op. Wie is dat?

Kat De koning.

Jantien De koning? Maar we hebben toch een koningin?
 Je vader en moeder heetten alle twee Kent, zie ik.
 Waren ze neef en nicht? De mijne wel.
 Oma wilde niet dat ze met elkaar trouwden, want dat schijnt niet goed te zijn.

Kat Ik weet het niet. Ze leken wel wat op elkaar. [Jantien vindt een roze vel]

Jantien Ha, hier heb ik het! [Ze leest voor, met vele pauzes waarin ze het gelezene overdenkt]

Lieve Plaatsvervangster,

Ik moet hier weg. Het is hier vreselijk en niemand begrijpt mij. Niemand ziet hoeveel talent ik heb. Je zult het wel gauw merken want je bent mijn dubbelganger en dus ben jij ook een heks. Ik ben heel slim geweest. Ze weten niet wat ik allemaal kan. Ik heb ontdekt hoe ik in een andere wereld kan komen en ik ga daar nu voorgoed heen. Ik weet dat ik koningin zal worden want dat is mij voorspelt. Er bestaan honderden andere werelden, maar sommige werelden zijn veel leuker dan andere. Ze ontstaan wanneer er een Grote Gebeurtenis in de Geschiedenis plaatsvindt, een veldslag of een aardbeving of zo, die op twee of meer verschillende manieren kan aflopen. Die dingen gebeuren dan alebei, maar kunnen niet samen bestaan en daarom splitst die wereld zich dan in twee werelden, die alebei op verschillende manieren verder gaan. Ik weet dat er in veel werelden een Santina moet zijn, maar ik weet niet hoeveel. Een van jullie zal hier moeten komen, want als ik wegga, komt er een lege ruimte, waar jij ingezogen zal worden. Maar heb geen verdriet als je ouders nog leven. Op jouw plaats komt een andere Santina, die net doet of ze jou is, omdat we allemaal zo slim zijn. Je kunt gewoon doorgaan en Chrestomanzie een hoop elende bezorgen en ik zal blei zijn dat het in goede handen is.

Je liefhebbende Santina Kent

P.S. Dit verbranden.

P.S.2 Zeg tegen Kat dat hij móét doen wat meneer Nostrum zegt.

- Kat
Jantien
Mm, ik vraag me af hoe mijn vader en moeder met mijn Lieve Plaatsvervangster op kunnen schieten. En erg goed spellen kan ze niet, hè, die zus van je. Ach, ze vond eigenlijk alleen toveren belangrijk. Vind je het erg als ik de brief niet verbrand? Het is het enige bewijs dat ik niet Santina ben, die plotseling gek is geworden en denkt dat ze een meisje is dat Jantien Kent heet. Mag ik hem verstoppen?
- Kat
Jantien
Het is jouw brief. Komt ze nou nooit meer terug, denk je... Het heeft er alle schijn van. Het is me anders het lekkertje wel! Begrijp me goed, Kat. Ik heb bewondering voor je zusje. Ze denkt in het groot. Je móet wel bewondering voor haar hebben. En toch vraag ik me af of ze wel eens aan het slimme plaatsje heeft gedacht waar ik haar brief ga verstoppen. Ik hoop het niet. [Achter de spiegel] Dat doe ik thuis ook met mijn spiegel. Het is een goed plekje, de enige plaats waar mijn ouders nooit aan zullen denken. [Ze vindt een papier] Dus ze heeft er wel aan gedacht! Wat een ellende om een dubbelgangster te hebben! Nou ja... Zeg Kat, je zult me moeten helpen met aankleden. Straks trek ik de boel weer achterstevoren aan. Kennen jullie geen spijkerbroeken? Meisjes met spijkerbroeken? Ben jij mal! Zelfs jongens lopen er niet in. Het is de broek van arbeiders, verder niet.
- Kat
Jantien
Kun je me een beetje helpen vandaag? Het zal vast niet meevallen Santina te spelen, terwijl ik haar niet eens ken.
- Kat
Ik zal mijn best doen.

Doek

Scène 12 Moelijkheden

[In de eetkamer, later de klas. Jantien heeft staartjes in die er niet uitzien (omdat Kat ze erin heeft moeten maken) en kan er ook overigens wat slordig gekleed uitzien]

- Julia
Maria
Robert
Maria
Eufemia
Jantien
Eufemia
Jantien
Maria
Kat
Eufemia
Maria
Kunnen jullie niet eerder opstaan? Ik ben het zat op jullie te wachten. Erik is al uren op. Dus ik begrijp niet wat jullie uitgevoerd hebben. Maria heeft vandaag de bokkenpruik op. [Toverkracht plaatst bokkenpruik] Ach, schei toch uit, Robert. Je weet wat je vader van toveren vindt. Kom nu maar gauw aan tafel. De chocolademelk is al haast koud. Chocolademelk? Ik lust geen chocolademelk! Jij met je kunsten! Daar heb je nooit eerder wat van gezegd. Ik... eh... mijn smaak is veranderd. Al mijn smaakpapillen zijn anders geworden. Is er geen koffie? Waar? Onder het tapijt misschien? Goed. Ik zal het de keuken wel vertellen. Moet ik erbij vertellen dat je smaakpapillen zijn veranderd? Mag ik ook koffie? Of eigenlijk heb ik liever thee. Dus Hare en Zijne Koninklijke Hoogheden wensen vandaag iets nieuws. Kunt u misschien vandaag al zeggen hoe het morgen is? Dan kunnen we er misschien rekening mee houden. Ik zou er een moord voor doen hier eens een aardig normaal kind te krijgen!

Kat en Jantien Maar ik ben een aardig en normaal kind!

Julia En wij ook, in ieder geval aardig

Maria Hoe kunnen jullie nu normaal zijn? Jullie horen alle vier bij de familie Kent. En wanneer is er ooit een normale Kent geweest? Geef daar maar eens antwoord op. [Eufemia en Maria af en gauw weer op]

Kat Ik dacht dat jullie Chrestomanzie heetten?

Julia Dat is pappa's titel.

Robert Jij bent toch een of andere neef van ons. Wist je dat niet? Ik heb altijd gedacht dat pappa jullie daarom hierheen had gehaald. [Ze eten]

Chrestom. Goedemorgen kinderen. Dit ziet er veel beter uit dan de vorige keer. Nu zitten jullie tenminste vriendelijk samen te eten.

Julia en Robert Goedemorgen pappa.

Kat en Jantien Goedemorgen.

Chrestom. Ik hoop dat we een rustige dag tegemoet gaan. [Kijkt Jantien aan; af]

Michel Zeg, zitten jullie nu nog te eten? Het is tijd om te beginnen. Hoe kunnen jullie zo laat zijn?

Julia Erik en die zus van hem kwamen veel te laat binnen.

Michel Toch gaan we met de les beginnen. Eufemia! Maria! [Ze komen] Ruimen jullie de boel af. Ik heb geen zin mijn hele dag te verknoeien, Omdat die kinderen te laat aan de ontbijttafel verschijnen.

Julia Maar ik heb nog lang niet genoeg gehad.

Robert Ik lust ook nog wel iets.

Michel Geen gezeur. Pak je schoolspullen. [Ze doen het] Mooi. Geschiedenis! Een mondelinge overhoring. Santina, vertel eens: wie was de zoon van Maximiliaan van Oostenrijk en Maria van Bourgondië, die altijd de vrede nastreefde in zijn rijk.

Jantien Dat was natuurlijk Philips de Goede.

Michel Wat nou, Philips de Goede! Die heeft het Gulden Vlies ingesteld. Je raadt maar wat. Ik vraag naar Philips de Schone! En wat was de grote verdienste van de Vlaamse steden op magisch gebied?

Jantien Ze versloegen de Fransen. Eh, dat denk ik tenminste.

Michel Zo. En wie heeft de Guldensporenslag dan wel gewonnen?

Jantien De Vlamingen.

Michel Nee, nee, nee! De Fransen! Weet je dan helemaal niets, kind?!

Kat Santina weet toch nooit iets.

Michel Dat is mij bekend. Maar ergens in dat harde hoofd moet toch nog een greintje van dat grijze spul zitten dat ze hersenen noemen. Dus ik blijf het maar proberen.

Jantien Wilt u mijn hoofd misschien uit elkaar halen en eens kijken?

Michel Breng me niet in de verleiding! [Michel gebaart wild, Jantien lacht] Je lacht? Wat is er... Wat ben je van plan?

Jantien Niets...

Michel Mm.

Doek

Scène 13 Meer moeilijkheden

[Buiten het kasteel (dit is dus vóór het gordijn) lopen Jantien en Kat]

Jantien Je had het me wel eerder mogen zeggen dat Santina op schoolgebied zo achterlijk was,

maar ik moet zeggen dat je het meesterlijk oploste.

Kat Dank je... Santina gaf me geloof ik nooit complimentjes. [Hij zucht]

Jantien Zeg, die Julia heeft wel een hekel aan Santina zeg...

Kat Hoe komt dat? Of heeft ze gewoon Santinitus?

Kat Een keer heeft Santina haar rok in kronkelende slangen veranderd maar daarvoor hadden ze ook al ruzie, hoor.

Jantien Wat zullen we gaan doen?

Kat Spelen? Of deed Santina dat ook nooit?

Jantien Eigenlijk niet...

Kat Nou ik ben maar blij dat jullie hier niet mogen toveren.

Jantien Als ik ook aan de toverles van die twee, van Julia en Robert mee had moeten doen, was ik natuurlijk vreselijk door de mand gevallen.

Millie Zijn de kastanjes nu al rijp, kinderen?

Jantien Het is natuurlijk ook een prachtige zomer geweest.

Kat Eh...

Millie Hallo, Millie.

Jantien Santina, je kijkt of je water ziet branden?

Millie Eh...

Kat Kom kind, laat mij je haar even doen, het ziet eruit of jullie al uren buiten spelen. Zo kun je je niet vertonen.

Jantien Robert en Julia mogen wel blij zijn dat ze zo'n zorgzame moeder hebben.

Millie Zeg Millie, waren Kat's eh ik bedoel, onze ouders neef en nicht net als... ik bedoel, waren ze familie van elkaar? En wat voor familie zijn we van jou?

Chrestom. Dat zijn moeilijke vragen. Ik weet er geen antwoord op. Jullie zijn familie van mijn man, zie je. En die familie ken ik niet zo goed. Eigenlijk zouden we Chrestomanzie hier moeten hebben om je dat uit te leggen. [Chrestomanzie komt "toevallig" net aan] We hadden je net nodig, schat. Erik en Santina willen graag weten hoe het zit in jullie familie. Hun vader en moeder heetten allebei Kent net als jij. Hoe zit het?

Chrestom. Het is heel eenvoudig. Frank en Caroline waren mijn neef en nicht en ook neef en nicht van elkaar, natuurlijk. Toen ze met elkaar wilden trouwen, werd daar in mijn familie een hoop drukte over gemaakt en werden ze door mijn ooms onterfd. Als er in een familie heksen voorkomen, kunnen neef en nicht maar beter niet met elkaar trouwen, begrijp je. Natuurlijk trokken ze zich er niets van aan dat ze onterfd werden. [Lacht] Begrijpen jullie het nu?

Millie Kom schat, we moesten maar gezellig samen het kasteel in gaan. Kinderen horen samen te spelen, zonder dat daar volwassenen bij zijn. Dag kinderen, we zien jullie wel weer bij het eten. [Af]

Jantien Alle krentenbollenkruimels! Grote groene griezels!

Kat Zij is aardig, een echte lieverd. Maar hij! Kat, is hij een heel machtige tovenaar?

Jantien Ik denk het niet. Hij laat alles aan meneer Sanders over. Waarom?

Kat Nou, hij geeft me zo'n gevoel.

Jantien Ik krijg niet zo'n gevoel. Ik ben gewoon bang van hem.

Kat Precies! Jij bent waarschijnlijk al bedorven omdat je je hele leven in de heksen hebt gezeten. Maar het is niet alleen een gevoel. Heb je wel gemerkt dat hij altijd komt als je het over hem hebt.

Dat is vanmorgen al twee keer gebeurd.

Kat Dat was gewoon toevallig...

Jantien Hij weet het goed te verbergen, moet ik zeggen.
Als hij komt, kijkt hij of hij eigenlijk iets anders aan het doen was.

Baslam Jongedame, kom es effe hier! [Kat en Jantien schrikken en willen weglopen]
Jongedame, ik roep uwes.

Kat Dag meneer Baslam.

Baslam Haddu me niet gehoord, jongedame?

Jantien Jawel. Maar ik dacht dat die struik stond te praten.

Baslam Die struik! Na alle moeite die ik foor u gedaan heb.
En nou mos ik heel hier komme, een heel end lope, hoor.

Jantien Wat wilt u eigenlijk?

Baslam Het sit so. [Hij zoekt in de zakken van zijn broek]

Kat We moeten naar binnen, de les begint weer.

Baslam Alles op se tijd, jongeheer. Hier heb ik se al. Kijk es.

Kat Dat zijn de oorbellen van mijn moeder. Hoe komt u daaraan?

Baslam Je sus heb se an mijn gegeven voor wat drakebloed.
En u sal het best goed bedoeld hebbe, jongedame, maar ik heb er niks an.
Jantien Waarom niet? Het lijken, ik bedoel, het zijn echte diamanten!

Baslam Das waar. Maar waarom heb u niet gezeg dat se betoferd benne?
D'r leg so'n verschrikkelijk sware betofering op dat se niet weg kenne rake.
Se hebbe de hele nacht in me opgesette kenijn legge roepe fan
"Ik ben fan Caroline Kent" en fanmorgen most ik se in een deke wikkele
foor ik se mee dorst te neme naar iemand die ik ken.
En hij wou niks te make hebbe met dinge die de naam Kent roepe.
Hier heb u se trug, jongedame. En dan krijg ik nog duisend piekies fan u.

Jantien Het spijt me erg. Ik wist het echt niet. Maar hoe kom ik aan het geld?
Kunt u de betovering niet laten verbreken?

Baslam En me een onderzoek op de hals hale seker?
Die betofering sit diep, dat ken ik u wel vertelle.

Kat Waarom roepen ze nu dan niets?

Baslam Wie denk u dat ik ben? Die man die ik ken heb se een uurtje het swijge opgeleg.
Nee, hier heb u se trug, jongedame. En ik wil ok fast wat afbetaald worre.

Kat Ik heb een paar kwartjes...

Baslam Ik fraag om duisend piekies en u wil me een paar kwarretjes gefe?
Hou je me foor de gek, maatje?

Kat Het is alles wat we op het moment hebben. We kunnen u [Hij rekent]
vijf gulden in de week, dat is tweehonderd zestig in een jaar,
in vier jaar afbetalen.

Baslam Jullie wone in een kasteel en wille me vertelle
dat je maar vijf piek in de week te pakke ken krijge?
U mot geen spelletje met me spele. U ken geld sat krijge.

Kat Echt, eerlijk niet.

Baslam Ik fraag twintig piek afbetaling per week, inclusief rente
en het geld fan de betofering ken u cadeau krijge.
Dat mot toch niet moeilijk wese? Hier pak an. [Jantien weigert]
Nou, kom er nog wat fan? [De oorbellen beginnen te roepen –vanuit coulissen]
Daar legge se. Raap maar op. [hij gooit ze op de grond –ze roepen harder]
Woensdagafond twintig piek... Of anders fertel ik ut Chrestomansie! [af]

Jantien Wat een akelige oude man. Waarom krijgt hij zoveel geld?

Kat Santina heeft drakenbloed bij hem gekocht. [Jantien raapt de oorbellen op]
 Jantien Help, nou gaan ze nog harder gillen!
 Kat Geef maar hier. Vlug. Straks hoort iemand het nog. [Ze zwijgen direct]
 Jantien Wat moeten we doen, Kat? Hoe kan ik die vreselijke man betalen?
 Kat Er is vast wel iets dat we kunnen verkopen. Er is een rommelwinkel in het dorp.
 Kom mee. We moeten eten. [Af]

Scène 14 Een mislukte handel

[Kat en Jantien komen met armen vol spullen het toneel op, pakken nog het een en ander en alles wordt gewikkeld in twee grote handdoeken. Daarbij krukje onder een arm en dergelijke]

Jantien Ik weet dat het op stelen lijkt, maar als ik denk aan die afschuwelijke meneer Bistro, word ik zo wanhopig dat het me niets meer kan schelen.
 Wat dacht je hiervan?
 Kat Doe er maar bij. Misschien is het zo voldoende. [Ze lopen naar voren]
 Iedereen Wij horen op kasteel Chrestomanzie! Wij horen op kasteel Chrestomanzie!
 Jantien Alle kruipende antimakassars! [Ze gaan snel het toneel weer op]
 Bessemer Wat een vreselijk lawaai, kinderen.
 Zoiets heb ik sinds die keer dat een of andere rare tovenaars probeerde in te breken niet meer gehoord. Wat waren jullie toch aan het doen?
 Kat We wilden vader en moedertje spelen in de hut.
 En daar hadden we een paar dingen voor nodig.
 Bessemer Dat had je even moeten zeggen, dommerds!
 Dan had ik je wat dingen kunnen geven die het niet erg vinden om mee naar buiten genomen te worden.
 Ga dit maar gauw terugbrengen, dan zal ik morgen wel eens kijken of ik nog iets anders voor jullie heb.
 Kat Dat is heel aardig van u. [Kat en Santina af]
 Mrs. Jones Wat was dat nu weer, Maud?
 Het is altijd maar weer herrie. Kan Chrestomanzie niets ondernemen?
 Bessemer Ach, het waren Erik en Santina maar. Ze wilden vaders en moedertjes spelen.
 Is het niet schattig? En beter dan al die streken die ze voorheen uithaalden.
 Mrs. Jones Ja, als je het zo bekijkt is het een vooruitgang.
 Maar moet het nou altijd zo'n leven maken?
 De enige plaats waar het rustig is in dit kasteel is de ommuurde tuin.
 Maar je weet dat de lucht daar zo zwaar is van toverij,
 omdat de poort naar elders beveiligd moet zijn,
 dat het er ook niet echt prettig vertoeven is.
 Bessemer Ach ja, Diana, het valt ook niet mee zo op jouw leeftijd
 nog zoveel beweging om je heen te hebben.
 Misschien dat het nu spoedig beter wordt.
 Doek

Scène 15 Beraadslaging in Bravenbeck

[In een kamer van de herberg Het witte Hert. Ze drinken bier, Kat en Jantien met tegenzin. Ergens een reclamebord van een Engels biermerk o.i.d.]

Henri Mijn lieve jonge vrienden! [Probeert Jantien te omhelzen en kussen]
 Wat fijn dat jullie zijn gekomen, dat mijn briefje jullie zo goed bereikt heeft.
 Ga zitten, ga zitten. Willen jullie gemberbier?

Jantien Tja... [Hij haalt het]

Lariks Santina, meisje, een koningin ben je dan misschien nog niet, maar je woont al wel in een kasteel!

Kat Waarom moest ik eigenlijk meekomen?

Henri Omdat, om het maar rechtstreeks te zeggen en er geen doekjes om te winden, we gemerkt hebben dat we, zoals we al vreesden, niet in staat zijn gebruik te maken van de drie handtekeningen die jullie zo vriendelijk waren mij in ruil voor onderwijs te geven.

Degene Die Dat Kasteel Ginds Bewoont, wiens naam we niet in de mond willen nemen, zet zijn naam onder onverbreekelijke bescherming. Verstandig van hem. Maar het dwingt ons om Plan Twee te gebruiken. En daarom, lieve Kat, waren we zo blij dat we het zo konden regelen dat jullie op het kasteel kwamen te wonen.

Jantien Wat is Plan Twee?

Lariks Oh, hoe kùn je het vragen! [Henri's toverkracht maakt vuist naar Lariks]

Henri Plan Twee is precies zoals ik je verteld heb, lieve Santina. We hebben er geen ziertje aan veranderd.

Jantien Maar ik wil dat U het ook aan Kat vertelt. Hij weet nog van niets. En het is misschien beter als hij ook het een en ander begrijpt.

Willem Kleine Kent, dit is de zaak in een notendop. Er is een groep, een kliek, een verzameling mensen en aan het hoofd daarvan staat de Meester van het Kasteel. Ze gedragen zich heel egoïstisch als het om toverkracht gaat. Ze houden bijvoorbeeld de wegen naar andere werelden bezet, terwijl daar de beste tovermiddelen vandaan komen. Nou vraag ik je, kleine Kat, is dat eerlijk? Nee, dat is niet eerlijk. En ik zal je vertellen waarom niet! Wij hebben ook rechten. Op het terrein van het Kasteel ligt een tuin met de wijdeste Poort naar Elders. Ik denk dat het je verboden is daar te komen.

Kat Ja, dat mag niet.

Lariks Zie nou toch eens!

Henri Denk je eens in hoe oneerlijk dat is. Dus wat wij van je willen is dat je zondagmiddag om precies halfdrie die tuin ingaat. Wil je ons dat beloven?

Kat Wat hebt u daar nou aan?

Willem Dat zou de betovering verbreken waarmee deze gemene personen...

Jantien Ik heb eigenlijk nooit begrepen hoe Kat de betovering kan verbreken...

Henri Omdat hij een gewone jongen is natuurlijk. Dat moet je toch begrijpen! En zondag halfdrie is het een goede sterke tijd. Wil je deze eenvoudige handeling voor ons verrichten?

Kat Ik zou het kunnen proberen. Maar zou u mij ook een beetje kunnen helpen? Zou uw broer ons vóór woensdag vijfhonderd gulden kunnen lenen?

Henri Wat je maar wilt, beste jongen. Als je voor ons die tuin maar ingaat! Laten we nog wat babbelen. Ik heb minstens twee interessante nieuwtjes.

Jantien We hebben geen tijd. Kom mee, Kat.

Henri Ik zie jullie zondag wel. [Kat en Jantien naar voren. Doek]

Lariks Ik ben er ook hoor, koninginnetje van me!

Jantien Kat, als je doet wat dat ongelooflijk leugenachtige mannetje van je wil, dan ben je niet wijs! Ik weet gewoon dat hij alleen maar leugens vertelt!

Kat Ik weet het niet... Ze hebben ons toch ook geholpen? [Jantien staat stil]
 Jantien Hoe is Santina eigenlijk vertrokken? Ze had toch geen toverkracht meer?
 Kat Ze zal wel drakenbloed hebben gebruikt. Dat had ze nog.
 En anders: meneer Sanders heeft een hele pot in zijn werkkamer.
 Jantien Waarom heb je dat niet gezegd!
 Kat Je hebt niets gevraagd.
 Jantien Je bent een ezel! Ze hadden je geen Kat moeten noemen, maar ezel.
 Waarom heet je eigenlijk Kat?
 Kat O, dat is een grapje van Santina. Ze zei altijd dat ik negen levens had.
 Jantien Maakte Santina eigenlijk wel eens grapjes?
 Kat Meestal niet.
 Jantien Lieve hemel! Nu vraag ik me toch af...
 We moeten onmiddellijk naar het kasteel. [Ze lopen]

Scène 16 Kat zet zichzelf in brand

[In de kamer van Santina. Jantien komt haastig binnen en rommelt in de spullen van Santina]

Jantien O, ik hoop dat ik ongelijk heb!
 Maar ik weet bijna zeker dat het er negen waren.
 Kat Negen wat? [Jantien vindt wat ze zoekt]
 Jantien Negen lucifers! O, goeie God, Kat. Er zijn er vijf verbrand. Kijk maar.
 Kat Het lijkt op een betovering.
 Jantien Dat is het ook. Dit zijn je negen levens, Kat.
 Hoe komt het dat je er zoveel kwijt bent?
 Kat Dat kan niet. Dit kunnen toch geen levens van mij zijn.
 Zelfs als ik negen levens had, kon ik die niet kwijt zijn.
 Jantien Kun je niet 's nachts zijn gestorven zonder het te merken.
 Kat Natuurlijk niet. Kijk. Ik zal het je bewijzen. [Hij strijkt lucifer af]
 Jantien Nee! [Kat vliegt in brand. Jantien probeert de vlammen af te slaan]
 Kat Help! Help! Ik sta in brand!
 Jantien Het lukt me niet. [De vlammen slaan terug. Ze rolt hem in een kleed]
 Chrestomanzie! Chrestomanzie!
 Chrestom. Goeie God. [Hij rolt Kat weer uit het tapijt]
 Jantien O, ik dacht dat het zou helpen
 Chrestom. Dat zou ook zo moeten zijn. Wat heeft hij gedaan?
 Jantien Hij heeft een van de lucifers afgestreken. Ik zei nog...
 Chrestom. Dom kind! Gelukkig heeft hij het mapje niet in zijn linkerhand.
 Zet de douche aan. Vlug!
 Jantien Natuurlijk! Natuurlijk! [Chrestomanzie draagt Kat de coulissen in]
 Chrestom. Begrijp je het dan niet. Je moet hem zulke dingen niet vertellen
 voor wij op het kasteel de tijd hebben gehad hem te behandelen.
 Nu heeft hij een vreselijke schok ondergaan.
 Jantien Het spijt me echt heel erg.
 Chrestom. We zullen er het beste van moeten maken. Ik zal het hem proberen uit te leggen.
 Loop eens vlug naar de keuken en bestel een pot sterke thee. [Jantien af]
 Kat, Kat, luister naar me. Kun je me verstaan?
 Kat, je hebt nu nog maar drie levens.
 Kat U hebt me verteld dat ik er vijf had toen u via juffrouw Lariks tegen me sprak!
 Chrestom. Ja, het heeft lang geduurd voor je me herkende. [Ze komen op, Kat nat]
 Kat In dat mapje zaten mijn negen levens. En ik heb er net een verbrand.

Ik weet dat het dom was, maar ik geloofde het niet. [Jantien met thee binnen]

Chrestom. Drink en luister. Mensen met negen levens zijn heel belangrijk en zeldzaam. Ze komen alleen voor als ze om wat voor reden dan ook geen tegenhangers hebben in andere werelden. Ze zijn geconcentreerd in één persoon. Ze hebben veel talenten.

Kat Maar ik heb helemaal geen talenten.

Jantien Hoe zeldzaam zijn die mensen dan?

Chrestom. Heel zeldzaam. De enige andere persoon met negen levens, die ik in deze wereld ken behalve Kat, ben ik zelf.

Kat Echt? Negen?

Chrestom. Ik had er negen. Nu heb ik er nog maar twee. Ik was er nog onvoorzichtiger mee dan jij, Kat. Nu zorg ik dat elk leven apart op een veilig plekje ligt. Ik zou je aanraden dat ook te doen, Kat. [Anderen komen binnen]

Michel Hoe is het met hem? Gaat het weer een beetje?

Mrs. Jones Het arme schaap. We voelden beneden allemaal wat er gaande was...

Maria Je mag thee drinken zoveel je wilt. De eerste dagen voorlopig.

Eufemia Maar misschien heb je wel liever sinaasappelsap?

Millie Zullen we hem nu een beetje met rust laten. Wat hij hebben wil horen we later wel.

Kat Misschien mag ik een beetje drakenbloed?

Millie Goeie hemel, Erik. Eerst krijg je zo'n gevaarlijk ongeluk en dan vraag je om het gevaarlijkste spul van de hele wereld. Nee, je mag geen drakenbloed. Dat is een van de weinige dingen die hier in dit kasteel verboden zijn.

Kat Net als de ommuurde tuin, de tuin van Chrestomanzie?

Millie Nee, niet net als de tuin. Als je voldoende toverlessen hebt gehad, mag je mee de tuin in. Kom allemaal nu mee, dan kunnen we Erik hier rustig laten slapen.

Bessemer Ik kom je om de twee uur vannacht wekken om je te laten drinken. Wie zo in de hitte heeft gestaan moet veel drinken. Erik, dan weet je het vast en hoef je niet van me te schrikken als ik vannacht opeens in mijn nachtjapon hier voor je sta.

Mrs. Jones O, maar ik wil ook wel een keertje, Maud. Voor dit arme schaap heb ik wel een klein offertje van mijn nachtrust over.

Millie Meisjes, geen gekibbel hier. Erik, we maken wel een verdeling. Maak jij je niet ongerust. En nu vlug de kamer uit allemaal! [Iedereen af, behalve Kat]

Doek

Scène 17 De ommuurde tuin

[Een mooie tuin, met in het midden ervan een losstaande poort, die een klein beetje schuin ten opzichte van de voorkant van het toneel staat. De poort is door een gordijn afgesloten. Daarachter zit Santina al, onzichtbaar voor het publiek uiteraard]

Jantien Als dat draakje nou maar niet aan meneer Sanders vertelt dat we dat drakenbloed hebben meegenomen.

Kat Toch wel een aardig beestje, hè?

Jantien Zeker omdat hij zei dat hij van mensen met meerdere levens hield?

Kat Nee hoor, gewoon, helemaal.

Jantien Wel zielig hoor, dat zijn moeder door bloeddieven is vermoord!

Kat En dat wij hier nu met drakenbloed lopen. [Ze klimmen het toneel op]

Jantien Als de Nostrum wisten dat wij hier nu al zijn, wat zouden ze ervan denken? Heb je enig idee?

Jantien Volgens mij is het geheel buiten hun plannen dat wij hier nu zijn en zouden ze woest zijn. Misschien kunnen we vertrokken zijn, vóór zij hier zijn.

Kat Dit is volgens mij de beste plek om de tuin binnen te gaan. Lukt het?

Jantien Zo'n jurk zit wel flink in de weg, hoor. Had ik maar gewoon een broek aan.

Kat Nou ja, gewoon...

Jantien Waar is de poort naar andere werelden?

Kat We zijn er vlakbij. Ik denk dat dit het is.

Jantien Ik denk het ook. Eigenlijk vind ik het naar om weg te gaan. Hoe doen we het?

Kat Ik zal een beetje drakenbloed onder de poort proberen te strooien.

Kat Als dat maar goed gaat...

[Het gordijn schuift opzij en ze zien een koninklijke Santina, die hen verbaasd aankijkt]

Jantien Dat was Santina.

Kat Dat dacht ik al. Ze wordt nog dik als ze zo op die troon blijft zitten.

Jantien Dit is wat ze wilde... (zucht) Een koningin zijn...

Kat Ja, dat zag ik ook wel. Maar hoe vinden we nu onze wereld?

Jantien Zullen we eens proberen langs de andere kant?

Kat Lijkt redelijk. We moeten het deze keer goed doen, Kat.

Henri Beste jongen, ik had toch gezegd halfdrie, niet halftwaalf.

Henri Laten we hopen dat nog niet alles verloren is.

Willem Kom, Willem! Dat ellendige joch schijnt me niet begrepen te hebben.

Willem Vergeet niet de... eh, apparatuur mee te brengen.

Willem Te vroeg, maar voorspoedig, Henri. Lariks en Baslam zijn ook al onderweg.

Willem Ah, daar zijn ze al. [Lariks en Baslam op]

Willem Verspreiden! Verspreiden over de wei. Omsingel de poort.

Jantien Laat geen ontsnappingsweg open.

Jantien Kat! Wat hebben we uitgericht? Je wilt me toch niet vertellen dat dit geen heksen en tovenaars zijn, want dat geloof ik niet!

Henri Ah, mijn beste Santina. Plan Twee is in werking. [Hij legt hand op Kat]

Jantien Aan jou de eer om Chrestomanzie op te roepen

Jantien Ik eh... liever niet.

Henri Dan zal ik het zelf maar doen. Chrestomanzie! Chrestomanzie! Chrestomanzie!

Henri Kom hier!

[Chrestomanzie op. Wordt besprongen door Baslam, maar tegengehouden door diens toverkracht]

Kat en Jantien Achter u! [Willem wikkelt zijn horlogeketting om Chrestomanzies rechterpols]

Henri Dus het is waar! De aanraking van zilver verslaat Chrestomanzie, de grote Chrestomanzie. [Willem zet Chrestomanzie in de handboeien]

Chrestom. Ja, vervelend is dat. En wat zijn jullie van plan nu je me met zilver hebt gebonden?

Willem O, het gemeenste wat we bedenken kunnen, mijn beste!

Willem Daar kun je verzekerd van zijn. We zijn goed misselijk van jou met je regels. Waarom mogen wij niet net zo gemeen zijn als we willen?

Chrestom. Dat antwoord zou je zelf wel vinden als je eens nadacht!

Henri Ja, ja. Tegen de avond zal de wereld van ons zijn.

Henri En als het Heksensabbat wordt, meneer, zullen we er op uitgaan

om elke andere wereld die ons bekend is te veroveren.

Chrestom. Dat zou ik je niet aanraden. Deze tuin is sterker dan dat ik ben. Je zult moeten strijden met de wortels van de toverkracht... en je zult merken dat die verbazend moeilijk te vernietigen zijn.

Willem Ah, maar we weten dat we jou niet kunnen vernietigen, tenzij we de tuin verwoesten, jij geslepen mannetje.

Henri En we kennen het middel om de tuin te vernietigen. Dit hier. [Kat dus] En we leggen hem op deze steen. [Kat weet zich echter los te wurmen]

Kat Ik kom wel weg! [Maar door toverkracht versteent hij langzaam]

Jantien O, hou op! Wat willen jullie toch?

Henri Nou, nou, Santina toch. Dat weet je heel goed. Alleen als we een onschuldig kind, Kat dus, de keel afsnijden raakt de betovering van de tuin verbroken. [Kat wordt vastgebonden] En jij vond dat het gebeuren moest.

Jantien Niet waar! Dat was ik niet!

Chrestom. Still! Wil jij soms in de plaats van Kat? [Ze denkt diep na]

Jantien Aaa! [Jantien wordt door toverkracht achter de poort getrokken en Santina verschijnt]

Santina Mooi! Ik ben nog op tijd!

Henri Santina! Wat... Wie...

Santina Dat was maar een plaatsvervangster. Ik heb ze zoëven gezien. [Ziet Chrestom.] O mooi! Jullie hebben hem te pakken. Een ogenblikje. [Ze schopt hem] Daar! En daar! –Waar was ik ook weer? O ja, ik dacht er opeens aan dat Kat negen levens heeft, we zullen hem dus verscheidene keren dood moeten maken.

Henri Negen levens! Dwaas kind dat je bent!

Willem Als hij negen levens heeft, stom kind, dan wil dat zeggen dat hij een grootheksenmeester is!

Santina Ik ben niet stom. Dat weet ik ook wel. Ik heb al die jaren zijn toverkracht gebruikt.

Henri Maar hoe dan? Hoe heb je zijn toverkracht kunnen gebruiken?

Santina Gewoon. Het kon hem niets schelen.

Kat Maar het kan me wel wat schelen, anders zou ik nou toch ook niet hier zijn.

Baslam Hè bah, een grootheksenmeester. En ik heb um nog wel gefraag om twintug piekies afbetaling in de week. Assie nou maar niet boos op me wor...

Willem Stilte! Wat is zijn zwakke plek? Daar moeten we hem treffen.

Santina Zijn negen levens zitten in een mapje met lucifers, het ligt in mijn kamer in het kasteel. Zal ik het halen?

Chrestom. Nee, daar ligt het niet meer. Ik heb het veilig opgeborgen.

Santina Dan moeten we het zoeken. Kom mee. [Zij, de Nostrums, Baslam en Lariks af]

Chrestom. Maar goed dat ze me niet gevraagd heeft waar het ligt. Als ik in zilver gebonden ben, ben ik niet alleen machteloos, maar kan ik ook niet anders dan de waarheid vertellen. Kat, luister, jij kunt toveren en zelfs heel goed. Ik ben machteloos, tover jij mijn boeien eens los.

Kat Maar ik weet niet hoe?

Chrestom. Stel je voor, dat je linkerhand een zaag is en dat je ze daarmee doorzaagt. Heel goed. Beweeg je hand op en neer. [De boeien vallen af] Mooi. Nu zal ik de anderen roepen. [Hij steekt de rechterhand omhoog]

Lariks Hij krijgt hulp. [Mrs. Jones op, achtervolgd door Lariks]
 Mrs. Jones Had je me nodig, vriend. Wacht, ik zal je helpen. [Breipennen in de lucht]
 Michel Ah, hier is iets gaande, maar dat op de vrije zondag. Jammer. [Robert en Julia op]
 Julia Je hebt ons nog nooit opgeroepen, pappa. [Willem op]
 Chrestom. Dit is een heel bijzonder geval. Haal je moeder, vlug! [Henri op]
 Willem Wat is hier allemaal gaande, ventje. Wat? Je bent los! [Baslam op]
 Bessemer Wie ben jij, engerd? [Kijkt hem en hij haar vuil aan]
 Robert Ik krijg geen contact met mamma, pappa. Hoe kan dat?
 Chrestom. De toverkracht van onze tegenstand is een beletsel, jongen.
 Kat, laat jij je weer door Santina gebruiken? Verzet je!
 Kat Ja maar, ik weet niet hoe.
 Chrestom. Doe het gewoon. Denk met weerzin aan Santina, aan haar misbruik.
 Baslam Ik geloof dat we ut ferliese, manne...
 Robert Ja, ik voel het. Ik heb contact met Millie.
 Santina Kat! Je vecht aan de verkeerde kant! Laat me toe.
 Mrs. Jones Volhouden jongen, ze heeft je lang genoeg misbruikt!
 Millie O! Het spijt me. Als ik dit geweten had, was ik wel eerder gekomen.
 Dit arme poesje was van een muur gevallen [Ze heeft een kat in haar armen]
 en toen dacht ik nergens anders meer aan.
 Chrestom. Het doet er niet toe, schat. Maar nu moeten we aan het werk.
 Mag ik jouw drakenbloed?
 Kat Hoe weet u dat ik drakenbloed heb?
 Chrestom. Dat rook ik. [Hij strooit het uit. De Nostrums, Lariks en Santina raken hun
 kracht kwijt; ze lopen slap over het toneel]
 Santina Laat me gaan. Ik wil terug om koningin te zijn.
 Chrestom. Doe niet zo egoïstisch. Je hebt het recht niet
 om acht andere mensen steeds weer van wereld naar wereld te slepen.
 Blijf liever hier en leer hoe je het goed kunt doen.
 [Santina strooit met drakenbloed en is plotseling verdwenen]
 Mrs. Jones Wat heeft dat kind gedaan?
 Chrestom. Ze heeft zich in die wereld opgesloten. Is het niet zo, Kat? [Hij knikt]
 Michel En kijk eens wie we daar hebben. [Jantien komt huilend aangelopen]
 Millie Ach, arme ziel. [Ze slaat haar arm om Jantien heen]
 Mrs. Jones Guttogut, kind, wat heb ik met je te doen.
 O, je zult vast je vader en moeder missen
 en misschien moet je wel voorgoed hier blijven... Arm kind.
 [De Nostrums, Baslam en Lariks knijpen er stiekem tussenuit. Kat laat een stoel voor Jantien
 aanzweven vanuit het kasteel. De toverkracht die het doet spreekt:]
 Stoel Ik hoor in kasteel Chrestomanzie. Ik hoor in kasteel...
 Bessemer Laat dat. Er zijn uitzonderingen! [De stoel wordt stil]
 Jantien Waar is Kat?
 Kat Hier. Ik heb die stoel laten komen. Het toveren wil me lukken!
 Millie Zullen we maar meteen een hapje eten? Een picknick? Nu we toch hier zijn?
 Bessemer Een goed idee. [Ze knijpt even haar ogen dicht]
 Ja! Maria en Eufemia komen eraan.
 Chrestom. Ik kan je wel terugsturen hoor. Het zal enige moeite kosten, maar goed.
 Jantien Nee, nee. Dat hoeft niet. Ik zal hier wel wennen.
 Ik had al gehoopt dat ik hier terug zou komen.
 Weet u, pap en mam hadden niet eens wat gemerkt.

Mijn plaatsvervangster is een weeskind.
 In haar eigen wereld leidde ze een verschrikkelijk leven
 en ze is heel gelukkig met haar nieuwe leven.
 Nee, ik hoopte echt dat ik hier zou komen.

Kat Dat is aardig van je.

Millie Zeker en je bent van harte welkom, lieve kind.

Chrestom. Nou en of. Als je het tenminste zeker weet. [Jantien knikt]
 Weet je, om jou heb ik het me het meest zorgen gemaakt.
 Al jullie dubbelgangers waren uiteindelijk beter af,
 alleen van jou wist ik het niet zeker.

Jantien Maar waarom heeft u niet meteen gezegd dat u het wist?
 Ik heb me vreselijk gevoeld, dat ik opeens zo dom was met geschiedenis
 en dan meneer Badelam nog met zijn bierwalm, bah.

Chrestom. Het spijt me, maar ik wist even niet hoe het anders moest.
 En wie is meneer Badelam?

Jantien Meneer Biswas bedoel ik, of Bistro, ach weet ik veel!

Kat Ze bedoelt meneer Baslam. Santana had drakenbloed bij hem gekocht
 en hij kwam ons van de week dreigen dat we hem moesten betalen.

Millie Hij vraagt er waanzinnig veel geld voor. En het is verboden!

Mrs. Jones Een eng mannetje. Zag ik hem hier net ook niet rondscharrelen.
 Wacht maar, ik neem hem van de week wel een keer te pakken.
 En dat zal hem heugen!

Millie Diana, denk toch om je bloeddruk!

Mrs. Jones Het kan me niet schelen. Ik zal hem!

Michel Daar hebben we Eufemia en Maria; dat duurde wel even zeg...

Maria Ja zeg, ik kan niet toveren!

Jantien Maar hoe zit het nou met Kat. Kan hij opeens wel toveren?

Kat Dat weet ik zelf niet...

Chrestom. Als toekomstige Chrestomanzie kun je natuurlijk toveren!
 En vanaf morgen krijg je toverles.

Kat Van u meneer Sanders?

Chrestom. O, nee. Je hebt niets aan beginnerslessen. Ik zal jou lesgeven.

Robert Dat vind ik niet eerlijk, pap.

Millie Je zult eraan moeten wennen, lieverd,
 dat Erik veel verder is dan jij ooit zult komen.

Jantien Een ding snap ik nog niet, waarom hadden die vervelende mannetjes,
 die Nostrums, eerst zo'n macht vanmiddag?

Chrestom. Ik kan niet tegen de aanraking van zilver.

Millie Het is zo lastig met geld. Hij kan alleen met bankbiljetten
 en koperen munten overweg.

Julia Hij geeft ons zakgeld in centen als Michel er niet is.

Robert We lopen er gewoon scheef van.

Millie Vooral aan tafel is het lastig. Hij kan niets met een mes en vork in zijn handen.

Jantien Ook dom! Waarom gebruikt hij dan geen roestvrij staal?

Millie Jantien, ik ben blij dat je bij ons blijft, kind!

Doek
 Einde

Gespeeld met 17 kinderen op 30 juni 2000, 6de klas Parcivalschool Amstelveen.
 Geschreven door Rimbart Moeskops